

Kaj Julius Nielsen

Mine erindringer

- i vandoverfladen

Aabenraa

MINE ERINDRINGER

Udgivet af Kaj Julius Nielsen 2025

Redaktion: Kaj Julius Nielsen, Ole Kjær Nielsen.

Udgivet som PDF

Layout: Ole Kjær Nielsen

Indholdsfortegnelse:

Fiskebåden “Dumpe”	<u>Side 05</u>
“Diana”	<u>Side 14</u>
Nordisk Folkebåd	<u>Side 25</u>
Aabenraa Sejlklub	<u>Side 44</u>
Afslutning af sejlsport	Side
Billedgalleri	Side

Forord:

"Mine erindringer - i vandoverfladen"

Kære læser

Denne samling af tanker og erindringer er som en refleksion på vandets glatte overflade - nogle gange stille og klar, andre gange urolig og fragmenteret, men altid med et dybt lag under, som kun kan udforskes med tålmodighed og mod. "Mine erindringer - i vandoverfladen" er et forsøg på at dykke ned i de fragmenter af mit liv, der har formet mig, samtidig med at de er blevet glattet ud af tidens strøm.

Når vi ser på vand, ser vi kun det, der er på overfladen - glimt af noget større, noget dybere. På samme måde er det med mine erindringer: de er som spejlinger af fortiden, hvor de små detaljer er blevet forstørret, og de større sandheder ligger skjult, under skjulte bølger og stille strømme. I denne dagbog finder du ikke blot hændelser og tanker, men også følelser og refleksioner, som jeg håber kan give dig et indblik i, hvem jeg er, og hvordan jeg er blevet den, jeg er.

Gennem disse sider vil jeg lade dig kigge med på de øjeblikke, der har sat spor, og på de opdagelser, som kun tiden kunne afsløre. Hver side er et skridt mod at forstå mig selv bedre - og måske også at finde forbindelser mellem mine erfaringer og dine egne.

Tak for at tage med mig på denne rejse gennem vandoverfladen af mine erindringer.

Med håb om, at du vil se og føle, hvad jeg har oplevet,

Kaj Julius Nielsen

Sydhavnen 1955.

Fiskerbåden & "Dumpe"

Min far har altid villet være fisker, og har haft forskellige fiskerbåde af en eller anden størrelse. Den jeg kendte var fiskerbåden

AA 362, "Kaj" af Aabenraa

Han havde også en robåd. Den roede jeg tit i nede på Sydhavn, og det

Sydhavn 1947.

AA 36+2 "Kaj". Fra venstre ses Lotte, Kaj, Solveig og min far "Julle".

Han havde også en robåd. Den roede jeg tit i nede på Sydhavn, og det gjorde jeg allerede da vi boede på Nybro 1.

En gang imellem skulle fiskerbåden på land. Det skete omme bag ved eksportstaldene hvor der lå en bedding, stort nok til at tage fiskerbåde på land. Det var altid om sommeren når båden skulle "smøres" i bunden som det hedder, d.v.s males med rød "Hempel" bundmaling der forhindrer at der gror rurer og skaller i bunden af båden der reducerer bådens hastighed.

Det er ikke fordi den havde en "kæmpe" motor. Jeg tror det var en 40 heste "Tuxham" diesel med en cylinder. Den må have været af ældre dato da den ikke kunne startes med en startpatron. Den skulle varmes op med en varmegløde. Det tog et stykke tid inden den blev varm nok til at den kunne startes.

Når båden lå på beddingen kom jeg sammen med min mor ned til min far med kaffe og kage. Jeg fik da lov til også at ro i robåden selvom det nu var ude for selve Sydhavn. Jeg måtte ro helt hen til badeanstalten, som også lå ude for selve Sydhavn. Jeg tror ikke jeg havde en redningsvest på.

Et lille stykke fra beddingen var der et lille bådebyggeri. Jeg kan huske at der arbejdede der en lærling ved

navn Willy Thomsen- Ham mødte jeg igen for mange år siden da vi fik nye vinduer i ejendommen på Sønderskovvej 30. Han arbejdede hos Ejnar Callesen, og Willy var også medlem af sejlklubben. Han fortalte mig, at min far var kommunist. Han har aldrig givet udtryk for sin politiske observans overfor mig. Jeg synes bare det var interessant at høre dette.

På et eller andet tidspunkt blev beddingen ikke benyttet, af en eller anden grund. Da vi var flyttet ned på Skibbroen 3, fik jeg af havnearbejderen "Fidde" Johansen tilbuddet om at få en plads til et kaninbur med to kaniner i det gamle spilhus". Det sagde jeg ja tak til, og fik to hvide kaniner og et kaninbur. Jeg skulle selv fodre dem og gøre rent en gang om ugen.

Min far sagde, at jeg altid skulle fodre kaninerne før jeg skulle spise. Så inden vi skulle spise spurgte han: "Har du fodret kaninerne" Hvis nej, var det bare af sted inden jeg måtte spise.

Jeg har lært at svømme i denne badeanstalt. Svømmelæreren hed Peder- sen. Senere da jeg havde ham som fysiklærer kaldte vi ham som "Tyk Pebba" Han sendte os nogle gange over gaden til slikbutikken "Sally" for at hente cigarer: 10 King Edwards tror jeg det var. Vi blev sendt i vandet selvom det var ned til 12 grader.

Vandet i Sydhavn var ikke beskidt.

Det skyldes fordi der hver uge blev lastet skibe med grise og køer som skulle til Tyskland. Når lastningen var afsluttet, blev træbroerne spulet, og alt snavs faldt ned i havnen.

Derudover blev affaldet henne fra Svineslagteriet sendt direkte ud i Nyhavn som så flød ud i fjorden. Så hele området var beskidt.

Fiskerbåden var en hel almindelig type med styrehus agter og lukaf oppe foran og en dam til fiskene midt i. Min far fiskede alene. Derfor skulle han passe på, at han ikke kunne trækkes med ud i vandet hvis wiren havde kinker. Det skete for engang en af en anden fisker hvor der var to om bord. Da dette skete, kunne den ombordværende stoppe båden og få den anden person om bord igen. Det har min far fortalt mig.

Dette ville far undgå. Derfor blev båden den ene sommer bygget om. Styrehuset blev flyttet fra agter til foran. Jeg har et lille maleri af båden. Nå garnet så skulle smides ud i vandet stod han bag styrehuset og kunne derfor undgå at komme i kontakt med wirerne. Det fungerede. Og han havde en lille "dime" ved spillet som en ekstra sikkerhed. Båden blev solgt, i ca. 1955 af to personer. Jeg er blevet fortalt at en af disse personer kom alvorlig til skade, da man ikke brugte denne "dime"

Jeg ved ikke hvornår min far købte båden. Min mor har senere fortalt mig, at der stod en gæld på båden da man købte den, og da sikrede de sig ikke at den var betalt af den tidligere ejer. Derfor stod de med et større beløb som de skyldte ud over købsprisen som de skulle af med.

Båden fik også ny is forhudning på den første del af skroget for at undgå at skarp is skærer ind i skroget, der er af træ, og dermed kan der trænge vand ind i båden.

Dette skete for en Aabenraa fisker. Det var i 1954. Far og søn på henholdsvis 56 og 32 år, omkom som følge af is der skar hul i skroget, og vand trængte ind i skroget. De hed Sander Krag så hvidt jeg husker. De havde ingen redningsjolle om bord.

Efter denne ulykke fik min far bådebygger Holger Johannsen til at lave en lille pram som han vil have med om bord på skibet oppe på fordækket i det tilfælde han blev nødt til at forlade fiskerbåden af en eller anden grund. Holger Johannsen havde bådebyggeri i den tidligere danske roklub ude for enden af Sydhavn.

Fra Fiskerbåd til slæbebåd.

Ombygningen af fiskerbåden medførte, at den kunne bruges som slæbebåd. Min far fik en meget stor og tyk egetræs stolpe ned foran spillet, og

fik en stor krog påsat denne støtte. Ideen var god men, der var ikke mange kunder i "forretningen" Derfor blev stolpen fjernet og det var det. Slut.

Han havde dog et enkelt slæb i Aabenraa. Det største var en afhentning af en stor pram fra Kolding til Aabenraa for firmaet Kjær og Trilingsgaard der havde opgaver omkring havnen i Aabenraa. Jeg var med fra Aabenraa - Kolding - Aabenraa. Jeg mener der var en tredje mand med ombord ved navn Walter Dall.

Vi ankom til Kolding en aften og spiste oppe på Sømandshjemmet.

Vi sov nede i kahytten hvor der kun var 2 køjeplader Den ene køje fik jeg og Walter fik den anden. Min far sov på en bænk nede i kahytten.

Næste dag fik vi fat i prammen, med et højt rammeslag placeret ude agter. Og så sejlede vi af sted. Da vi kom op på højde med Skærbæk, ved Kolding, gik der en fjeder i motoren i stykker. Vi blev nødt til at smide anker med prammen og sejlede ind til Skærbæk.

Det lykkedes at få fat i en ny fjeder og fik den sat i motoren, og så kunne vi sejle videre. Vi fik fat i prammen og sejlede mod Aabenraa. Vi ankom Aabenraa samme dag. Sådan husker jeg denne tur. Og den synes jeg i dag var en god tur.

Læg mærke til navnet "Sømandshjem" Det ser man ikke så mange af i de danske havne mere. "De Danske Sømandshjem" har Indenlandsk Sømandsmission som paraplyorganisation. I dag findes der (2007) 10 sømandshjem i Danmark. I et Sømandshjem kan fiskere og søfolk komme og læse aviser, ringe hjem til familien, få sig en kop kaffe og tale med mennesker, der havde tid til at lytte.

Sydhavn 1949.

Fiskernes Fælles Salg.

Fra venstre ses Lohmann Dall, Anton Øland og Heise.

I Aabenraa var der tidligere et Sømandshjem i Sydhavn ovenover havnemesterkontoret. I en kort periode var "Sømandshjemmet" flyttet over på Skibbroen overfor Fiskernes Fælles salg efter at hjemmet i Sydhavn var nedlagt.

Jeg tror ikke jeg egentlig selv ville være en fisker. Min mor har ofte foreslået, at jeg skulle lære at kunne lave fiskegarn som min far kunne, eller splejse tovværk eller wirer som ham.

Det havde ikke min interesse. Jeg har dog været ude at fiske med han én gang. Fra tidlig morgen til sen eftermiddag. De fangede fisk skulle landes hos Fiskernes Fælles salg som lå for enden af Sydhavn. Fangsten blev vejet i spande og hældt ned i hyttefadene.

Jeg har også været ude at fange efter makreller med ham. Det var spændende. Vi fandt en stime og ud med "døhlen" som den blev kaldt. Båden sejlede i en stor rundkreds, og hver gang der var bid, kom "døhlen" og makrellen op til overfladen. Vi fangede mange makreller den dag.

For ende af Sydhavn lå der er lille gult hus. Her kunne fiskerne behandle deres garn med et eller andet "giftigt"(?) så de ikke blev rådnet. Min far sagde garnet skulle bakes.

Min mor fortalte mig, at tyskerne under krigen gerne ville leje båden. Men far sag "NEJ". Han kunne ikke fordrage det "pak" som han sagde. Hun har også fortalt mig, at de overvejede at "flygte" i båden til Fyn fordi Englænderne kom tættere og tættere til Danmark, og så var de nervøse for beskydninger med mere. Men heldigvis kom kapitulationen.

Men hvorfor til Fyn? Min far har været hos en familie i Vejstrup på Fyn lige efter den 1. verdenskrig. Det var meget almindeligt, at børn efter gen-

foreningen kom på rekreation et eller andet sted i Danmark. Vi har besøgt den familie engang da jeg var lille.

Jeg bliver nødt til også at fortælle lidt om "Callesens kran" på Sydhavnen. I Aabenraa har der i mange år været en motorfabrik ved navn Callesens Motorfabrik. Den havde adresse i Svinget. Senere flyttedes fabrikken ud til Næstmark. Virksomheden er senere overdraget til en anden ejer uden for familien Callesen. Men kranen blev af Callesen brugt til isætning af motorer. Motorene blev større og større og til sidst blev den ikke brugt af Callesen mere.

Men da den tidligere ejer, Peter Callesen, selv var sejler i Aabenraa Sejl Club fik sejl klubbens medlemmer fri benyttelse til op- og nedtagning af motor- og sejlbåde. Kranen var IKKE med motor men med håndkraft. Og det var et slæb. Vi unge i klubben har adskillige gange taget en tårn med at dreje og dreje og dreje endnu engang med disse håndtag for at få bådene dem enten i eller op af vandet. Kranen eksisterer ikke mere.

Hangarskibet "Triumph"

Nogle år efter afslutningen af 1945 kom der ofte engelske krigsskibe på besøg i Danske havne, herunder også til Aabenraa. I cirka 1952 var der be-

søg af et engelsk hangarskib ved navn "Triumph" Den lå for anker ude på reden. Derudover lå der et engelsk krigsskib inde i Gammelhavn. Da var der "fest i byen"

Byens borgere har fået lov til at komme om bord på "Triumph" Det benyttede min far sig af.

Han ville bruge fiskerbåden som passagerbåd. Jeg tror det var lørdag og søndag man kunne komme om bord på "Triumph", og der var store interesse i at komme derud.

Af hensyn til sikkerheden, har min far fået fat i adskillige redningsveste og redningskranse. Først skulle min far sejle byens politimester ud til skibet idet han var inviteret af den engelske konsul i byen. Dernæst publikum. Der var "fuldt hus" hver gang båden sejlede frem og tilbage. Jeg var "hyret" af min far til at hjælpe.

Jeg kom også om bord på hangarskibet. Det var spændende. Jeg gik op ad en trappe ved siden af skorstenen. Da jeg kom derop, var der noget der var rustent, og der faldt et stykke jern

I baggrunden ses det britiske Hangarskib Triumph.

ned på dækket. Heldigvis var der ingen person neden under

Besøget af de engelske flådefartøjer og mandskab blev afsluttet med en KÆMPE fest i Voetmanns røde lade. Der var rigtig gang i den. Det jeg husker mest er, at min far skulle sejle mandskabet fra "Triumph" ud til skibet. Mange var naturligvis beruset, så det var et teater uden lige.

Fiskerbåden blev solgt i 1955, tror jeg det var Hvorfor? Jeg kan ikke huske om mine forældre har fortalt mig hvorfor. Men jeg tror det skyldes flere årsager. Da vi flyttede ned på "Havnestuen" havde mine forældre forpligtelserne som vicevært og kantinebestyrer.

Min mor har været syg et par gange efter vi flyttede ned på Skibbroen 3. Først med galdesten og operation, og derefter var hun indlagt på Augustenborg et par gange. Men jeg har aldrig fået oplyst af hvilket grund.

Jeg kørte med min far til Augustenborg med rutebilen om søndagen efter vi havde spist frokost hos "Middags salen" på Søndertorv. Heldigvis kom hun dog på højkant igen, men det tog da et stykke tid. Jeg var meget ked af, at båden blev solgt. Om sommeren var jeg ofte med min far nede på båden, der altid lå lige bag ved "Callesens Kran" Det kunne jeg godt lide.

Da "Kaj" af Aabenraa var solgt, begyndte min far at gøre enkelte sejlbåde i stand. Blandt andet en juniorbåd ved navn "Malay" tilhørende Svend Petersen, søn af Aabenraa Karosserifabrik. Jeg har været med min far et par gange i "Voetmanns lade" som lå for enden af molen mellem Sydhavn og Gammelhavn. Jeg malede med mønje. Den er vist nok forbudt i dag, da den indeholder bly. Derudover gjorde han dr. Poul Schrøders båd i stand. Det var en svensk skærgårdskrydser ved navn "Ferro IV". Engang da båden skulle, enten op af eller ned i vandet fik Christian Schrøder, dr. Schrøders søn, en ordentlig en på næsten af håndtaget, så han fik en kraftig næseblødning. Hans far sagde til ham. "Hold på næsen Christian, hold på næsen". Hans far hjalp ham slet ikke. Det måtte han selv klare.

Jeg har været ude at sejle med Christian en tur ud til Skarrev for at bade. Vi gik i 1. mellem for en kort bemærkning. Han blev overflyttet til statsskolen. Jeg har set og talt med Christian en enkelt gang eller to efter han var flyttet ud på statsskolen. Sidst jeg så ham, var han også rekrut i 1964 oppe i Søværnets Rekrut skole i Aulderød.

Afslutning.

Ja, det var historien om "Kaj" af Aabenraa, og lidt mere.

I Aabenraa, var der mange fiskerbåde i byen der i 50'erne. Fiskerne havde en Fiskeriforening.

Årligt blev der afholdt en distance sejls som de kaldte for en pålideligheds sejls. Den blev afholdt på Kalvø i Genner bugt. Jeg kan ikke huske om "Kaj" deltog, men jeg har set det og kan huske det.

Sejlsden gik ud på at bådene skulle sejle en udmålt distance to gange. Vinderen var den der tidsmæssigt sejlede med næsten to ens tider. En lille kanon var placeret oppe på den lille forhøjning på Kalvø hvor Danebro også var sat. Jeg synes det var så fint og så hyggeligt. Kalvø er et lille sted som vi går rundt om nogle gange i løbet af sommeren.

Prammen "Dumpe"

Inden fiskerbåden blev solgt, beholdt far den lille pram. Den fik jeg og far fik gamle "Niels Petsen" til at lave et sejl til båden. De fik lavet ror og sænkekøl og jeg kunne begynde at sejle som sejler. Båden var af samme størrelse som en optimistjolle og sejlet var af samme størrelse. Jeg mener det var i 1955. I 1956 blev jeg medlem af Aabenraa Sejl Club., se nærmere om dette senere. Prammen fik navnet "Dumpe"

Men se der var ingen der fortalte mig hvordan man skulle gøre for at kunne sejle. Så jeg blev bare smidt i båden

en lørdag eftermiddag med en let østlig vind.

Jeg hoppede i båden og troede jeg kunne sejle eller retter sagt krydse med det samme. Men en gammel hat. Jeg sejlede frem og tilbage mellem havnemesterens hus og den vestlige del af eksportstaldenes broer. Frem og tilbage, frem og tilbage, mange gange. Jeg kom ingen vegne. Jeg landede altid ud for samme sted. Men pludselig kom jeg i den rigtige

Fass redder Ib Kunøe i "Dumpe" i Sydhavn i 1956.

retning, og inden længe kunne jeg krydse ud til sejl klubben der lå for ud for den østlige del af Sydhavn. Sikke en succes. Og inden længe var jeg ude for enden af Sydhavn.

Jeg var meget glad for denne båd. Jeg var 12 år da jeg blev indmeldt i sejl klubben. Jeg fik lov til at få båden for-tøjet sammen med optimistjollerne mellem molen og træbroerne. Inde i klubhuset var der nogle skabe som jeg kunne låse mast og sejl med mere inde i. Jeg sejlede sammen med optimisterne, og det var sjovt.

Jeg havde også årer til boden, og har roet i timevis i båden. Havnene igennem, frem og tilbage. Det havde jeg det meget godt med. Jeg fik en bambusstang med en trel krog for enden, og så roede jeg langs med kajen i Nyhavn og en enkel gang var jeg heldig at fange en blind ål.

Jeg har også brugt den som slæbebåd. I 1958 begyndte jeg at sejle med Jûrgen Zachariassen i 5-meteren "Diana" Den blev sat i vandet ved hjælp af Callesens kran i Nyhavn. På dette tidspunkt var sejl klubben flyttet over i Nyhavn. "Diana" blev fastgjort til "Dumpe", hvorefter jeg var slæbebåd for "Diana" Det kunne jeg lide.

En af mine sejlerkammerater, Finn Fastrup-Nielsen, var også glad for "Dumpe" og lånte den tit. Jeg har et foto af båden og ham, hvor han roede i Sydhavn på vej ud til piratjollen nr. 15, "Menuet" med Ib Kunøe om bord.

Jeg kan huske, at jeg engang havde en kammerat med, og vi roede/stagede op igennem Mølleåen.

På et tidspunkt mødte jeg en person nede på Havnen. Han hed Jørgen Flinholm og var fra Holbæk. Han mødte jeg nogle somre hvor han var på sommerferie i byen hos en familie ved navn Flinholdt der boede oppe i Wollesgyde.

Vi roede også meget sammen i Syd-

havnen, men jeg kan ikke huske om det var i "Dumpe" eller en anden pram min far havde. Men det var hyggeligt. Jeg har aldrig hørt eller set ham senere.

Efterhånden blev det sådan, at jeg alene sejlede med juniorbåde, så tiden kom hvor jeg solgte "Dumpe" Den

blev solgt til "Arusa" af Horsens, tror jeg den hed. Den kom ofte til Aabenraa med store kævler.

”Diana” 5 D 20

Jeg mener vi nu er kommet til 1958, hvor jeg begynder at sejle med Jûrgen Zachariassen, kaldet ”Sybbe”.

Sybbe havde solgt hans gamle båd ”Kitty” til Bjarne Biermann. I stedet købte han en 5 meter, nr. D 20, ”Diana” Jeg mener, at båden blev designet af hr. Ohff i Horsens, og bygget i 1940. Den var bermudarigget, 1 mast, storsejl, fok, genua samt spiler. Begrebet ”5 meter” har ikke noget med bådens længde at gøre. Det var et måle tal som bruges ved kapsejladser. Båden var kravelbygget.

Båden havde 2 cockpit: 1 agter til skipperen og 1 foran til besætningen. Båden var lang, men uden ruf. I det forreste cockpit havde vi en presenning der kunne dække det åbenstående cockpit til. Og det var en flot båd. Første gang jeg så denne båd var i den store ”Voetmanns” lade ude for enden mellem Sydhavn og Gammel-

havn, hvor Sybbe var ved at gøre den klar. Han var meget, meget nøjagtigt, og omhyggeligt med klargøring

Den årlige klargøring af båden foregik i et af skurene på Østre Havnevej hvor ASC på daværende tidspunkt havde klubhus. Vi startede normalt hvert år i april. Den blev altid ”pudset og poleret” hvert år. Fribordet blev ”brændt af” derefter pudset, og når det var klar, blev det malet. Bunden

Klargøring 1960 på Kilen. Kaj Julle og Torben.

har fået nogenlunde den samme tur.

Også masten skulle have en tur hvert år. Et enkelt år blev den klargjort op-

pe i gården bag Orgelbyggeriet. Den skulle vi så transportere ned til havnen for at få den sat på båden. Vi blev enige om, at det kunne vi fint gøre ved flydedokken, som lå på vestkajen i Nyhavn.

Jeg havde vagt den aktuelle weekend hos P. F. Cleemann og måtte derfor benytte en af cyklerne. Med Sybbes cykel i den ene ende og firma Cleemanns cykel i den anden bukserede vi os ned at Rådhusgade, still og roligt, ind til stellet på Cleemanns cykel ”knak” Vi kom ned til flydedokken og fik masten sat på. Dagen efter måtte jeg til chefen fortalte hvad der var sket, og jeg ville naturligvis selv betale for skaden. Men det skulle jeg ikke. Det var i orden sagde chefen. Det synes jeg var meget flot.

Forbedring af båden:

Sybbe ønskede at forbedre båden, og det skete en vinter hvor den stod oppe i gården bag Orgelbyggeriet på Storegade 24 i Aabenraa. Jeg tror det var mellem 1958/1959 eller 1959/60. Nogle af fabrikkens ansatte fik til opgave at fortage ændringer og forbedringer af båden.

I et tidligt forår hjalp jeg med at renovere bådens skrog indvendig, lakere den nye dørk der var i det fineste teaktræ, med meget mere. Den indvendige renovering var et ”pukkel”

Den gamle lak skulle fjernes, og dette blev gjort med ”bums” og en Skarsten skraber. Og det tog tid. Men resultatet blev flot når den først var lakeret.

Lakering af dørken skete dels oppe på fabrikken, og dels hjemme på Lindsnakkevej. Det blev et meget, meget fint resultat, og jeg mener ikke vi i de efterfølgende år har lakeret dørken meget fordi resultat var så godt.

Også begge cockpit blev renoveret. Nye karme og et ruf pyntede fantastisk. Og nye beslag fik vi også. Indvendig i båden kom Sybbes kreativitet frem. På den ene side blev der installeret et lille skab til kogegrej med mere, og på den anden side et skab med et spritapparat. Det var så fuld ført så man tror det var løgn. Og endelig blev der plads til, at en person kunne sove i en hængekøje inde i kahytten. Helt fantastisk.

Udvendig skulle fribordet bare slibes og lakeres. Bunden blev også slebet, men her med vandslibningspapir. Jeg har slebet bunden utrolig mange gange i årenes løb. Men jeg kunne lide det. Var aldrig træt af dette job, og resultatet var fint.

Og endelig kom dagen hvor båden skulle i vandet. Sybbes søster, Karin, og svoger, Olof var til stede oppe i

gården inden den skulle køres væk. Karin kom med følgende kommentar til Sybbe: "Tror du ikke den skulle i en montre? Jeg kan ikke huske om det helt lige var ordene, men det var noget i den retning.

Da båden først havde fået masten på og gjort helt klar var der var mange positive bemærkninger om båden nede på havnen. Uwe "Ubba" Langschwager sagde den var flot som et orgel. Han udtrykte det på sønderjysk, men jeg kan ikke stave til orgel på "sønnejysk"

Kapsejladser.

Jeg kan ikke huske om jeg har spurgt om jeg kunne komme med, eller om Sybbe gav mig tilbuddet. Men jeg kom med, og den første tur jeg husker, var en tur til Assens hvor vi skulle sejle kapsejladse. Og det var dårligt vejr med regn, torden og blæst. På vejen til Assens blev vi nødt til at tage storsejlet ned på grund af meget luft med lyn og torden.

Men vi kom fint til Assens. Jeg har et foto hvor vi sidder i båden. Den weekend var vi fire om bord: Sybbe, Orla Hansen, Torben nede fra Lavgade og undertegnede. På et tidspunkt blev jeg prajet fra bureauet og fik besked om, at jeg skulle ringe hjem. Det gjorde jeg, og jeg spurgte min far: "Er der noget galt" eller no-

Sybbe og Orla, spilersejladse 1962.

get i den retning. "Der var intet galt, men vi vil gerne vide om i kom godt til Assens på grund af vejrliget" Men jeg kunne svare, at det ikke var noget galt. Alt er i orden. Efter den tid har de aldrig ringet til mig når jeg var ude at sejle.

Men vejret blev ikke bedre. Da vi skulle ud at sejle havde vi rebet storsejlet så langt ned det var muligt. Jeg ved ikke om vi fik præmie. Vi blev nødt til at lade båden ligge på samme måde som andre Aabenraa både der ikke kunne sejle hjem på grund af vejret. Så vi tog færgen til Årøsund og derfra til Aabenraa. Bådene blev sejlet hjem i den kommende uge. Jeg

Assens 1958, Torben, Orla og Jule.

var ikke med.

I ”gamle dage” var det sådan, at Danmarks var delt op i sejlkrede. Vi sejlede i en kreds hvor der hver eneste år var hovedkapsejladser arrangeret af Haderslev, Assens, Aabenraa, Sønderborg og Gråsten i den rækkefølge. Vi var med i dem alle, og også andre sejladser.

Haderslev startede først, normalt fra midten af august. I Haderslev blev sejladserne gerne afholdt i Kelstrup, syd for Haderslev, hvor der var en fin bro. Da den blev fjernet, blev sejladserne flyttet til Årøsund.

Jeg har altid været glad for at sejle fra Kelstrup. Vejret var altid fint når vi var der, og på den tid af året kunne vi altid se stjernes kud. I Kelstrup gjaldt det om at vinde Kelstrup Pokalen. Jeg mener den skulle vindes 4 år i træk for at vinde den til ejendom. Den vandt vi. Stolte var vi, og om aftenen, det var en lørdag, inviterede Sybbe til aftenmad på Sverdrup Kro.

Jeg ringede hjem til mor og far for at fortælle, at vi har vundet pokalen for 4. gang, og dermed som ejendom. Og det var før mobiltelefonens tid. Jeg fik lov til at ringe oppe fra havnemesterens kontor, og det første man kom i kontakt med, var en dame der sagde ”Øsby central” Så kunne man oplyse det nummer man ønskede at

komme i kontakt med.

Det første år jeg sejlede med Sybbe var vi også med i Gråsten. Det var ikke så meget luft. Fjernsynet kom forbi den dag, og vi var med i fjernsynet om aftenen, og da kunne man tydelig se det åbne cockpit.

Generelt sejlede vi godt. På kryds holdt jeg øje med højden og præjede Sybbe når han holdt for højt. Vi vandt flere præmier og pokaler i årenes løb. Også Aabenraa Fjords Blå Bånd. Dette bånd findes inde i sejlclubbens restaurant.

Blå Bånd sejladsen, som vi kaldte den var altid årets sidste sejlad. Så var der ikke mere at komme efter. Man kunne lige så godt sejle hen til mastekranen for at tage masten ned og derefter tage båden på land.

Vi deltog også i natsejladsen ”Als rundt” Normalt altid i juni måned. Jeg fik engang selv lov til at sejle båden rundt som skipper og med ”Kedde” Hansen, kaldet ”Kedde Patent”, og Poul Nielsen som mandskab. Den gik ikke så godt for at sige det mildt. Jeg havde ikke erfaring nok med at sejle natsejlad.

På den aktuelle sejlad skulle vi sejle nordpå, det vil sige vi skal starte nord for broen, den gamle bro skal det siges, for den nye bro var ikke bygget på dette tidspunkt.

Da vi kom op til Nord als blev jeg usikker. Sejler vi langt nok til havs for ikke at gå til grund? Hvor er bøjen? Hvorfor kan vi ikke finde den?

Vi kunne **ikke** finde den. Så for at være sikker, sejlede jeg et ekstra godt stykke nord for land, så derfor kom vi langt bagefter, desværre. Og så kom drilleriet bagefter såsom "Julle Nordals" eller "Julle Barsø" Det var i 1963. Jeg har lige set efter i et af mine fotos fra den tid. På vejen hjem fortøjede vi ved en af bundgarnspælene ved Knudshoved og fik frokost.

Sybbe kunne godt lide lange ture. Så det ene år sejlede vi til Fåborg for at sejle en kapsejlad og hjem næste dag. Fin tur. Udover Per Dam Andersen havde vi Sybbes søster, Karin, med. Det var i 1962.

En anden gang tog vi på en efterårstur til Dyreborg, nede ved Fåborg. Det blev mørkt da vi kom ned til Lyø. Pludselig kunne vi lugte sandstranden, det vil sige, at vi var på forkert kurs. Straks faldt vi af, og vi kom fri af Lyø Trille. Vi var den eneste sejlbåd i Dyreborg den nat. Om sommeren er der normalt så mange både på havnen, at man kan gå på tværs over havnen via bådene.

Sommerturen til Landsstævne i Ebeltoft 1963.

Fortøjet ved bundgarnspæl, aftensmad 1963,

I de år jeg sejlede med Sybbe var vi på nogle sommerture sammen. Som regel altid ned til det sydfynske øhav. Det er et meget flot område. Mange små hyggelige øer og småhavne, så man behøver ikke at sejle mange sømil hver dag før man kom til en ny havn

I 1963 ville vi deltage i Landsstævnet i Ebeltoft arrangeret af Århusklubber-

Sommerture

ne og KDY. Vi har været nogle dage af sted, hvor vi indtil vi fra Svendborg

Fåborg 1962.. Kapsejlads sammen med Julle, Per og Sybbe.

sejlede til Nyborg, Kerteminde, Ballen på Samsø og Langøre, og endte i Ebeltoft.

Nyborg var en lille hyggelig havn hvor Skoleskibet "Danmark" var på besøg.

Turen til Kerteminde gik også fint. Det var før Storebæltsbroens tid, så vi kunne sejle tæt forbi indsejlingen til Knudshoved færgehavn. Vi fik frisk luft med sø da vi kom på vej ind i

erteminde bugt. Vi lagde til ved en fiskerbro i Kerteminde. Vi skulle blot tage hensyn til strømmen der kom ind fra Kerteminde Nor da vi lagde til. Det var før den nye havn var bygget.

Dagen efter til Ballen, og naturligvis også en hyggelig lille havn. Og dagen efter sejlede vi til Langøre der ligger i Stavns Fjord på Samsø. Sybbe havde styr på navigationen fordi man skulle tage hensyn til flere afmærkninger undervejs. Man skal også tage hensyn til øerne Kyholm og Lindholm.

Langøre er en naturhavn. Man kan gå til anker i bugten eller

fortøje til en af broerne. Ud for Langøre ligger der et langt rev der hedder "**Besser rev**" hvor flere fuglearter

Langøre har man brugt siden vikingetiden, og i 1981 blev landarealer omkring fjorden fredet. Det er et fantastisk dejligt område. Også historisk er det et interessant område, idet man har fundet undersøiske bopladser fra Ertebølletiden med mere. Forestil jer at sidde i cockpittet lige som solen går ned og månen står op, og så høre fuglestemmerne fra **Besser Rev** - er det noget der er smukkere?

Den efterfølgende dag sejlede vi afsted fra Langøre med kurs mod Ebeltoft. Og hvor tredje mand, Hans Berg fra Aabenraa finder os og stiger om bord og skal deltage i kapsejladser og bagefter med til Aabenraa.

Jeg kan ikke huske hvor mange sejladser vi startede i. Ej heller hvem vores konkurrenter var. Det kunne være SSA både og eller Nordisk 22'ere. Jeg kan heller ikke huske, om vi fik nogle præmier. Men jeg kan huske at fregatten "Jylland" var slæbt fra København til Ebeltoft hvor den skulle renoveres og genopbygges og derefter blive liggende i Ebeltoft som museum.

På fregatten var der reception for deltagere, og vi havde naturligvis set frem til at se dette kendte skib. Men sikken en stor skuffelse. Som man kan se fra vedlagte kopi, var der nogle store plader som man bruger som tag. Ingen rigning, og når man kom

om bord, var der sat adskillige store søsten inden borde for at sikre, at den ikke kæntrer. Men det var nogle hyggelige dage. Oppe på kajen havde man rangeret nogle togvogne frem. Der kunne juniorerne sove i, for dem der ønskede dette. Og det var et sted hvor der bare skete noget efter dagens sejladser. Hver aften: fest og ballade.

Vi var ikke den eneste Aabenraa båd i Ebeltoft. Sejl Clubbens juniorbåd "J 11, Puk" deltog også. Henrik Reese var skipper og havde Bruno Hansen og Mikael Rosenmeyer Nielsen med som besætning. Jeg kender ikke deres placeringer. De har haft et problem undervejs til Ebeltoft. Henrik Reese fortalte mig engang, at de blev nødt til at købe rundstykker for at de på posen kunne se hvor de egentlig lå med båden. Det er ellers en af de gode vittigheder man ofte griner af.

Underdrejet i Assens 1958, J11, J19, Diana og Tutti.

Togfører B. Laustsen, også fra Aabenraa, var på sommertur med familien i hans motorbåd, og var også landet i Ebeltoft. Dem besøgte vi en

aftenstund, og medens vi sad og hyggede os kom sejlbåden **"Ferro IV"** fra Aabenraa sejlende forbi på slæb af en motorbåd. På dækket sad Finn Arnold Hansen og holdt fast om masten, og det så som om der var brud på masten. Lige over dækket var viklet tovværk rundt om masten. Ejeren af **"Ferro IV"** var B. Laustsen søn, **"Egon Laustsen"**. Ham kaldte vi for **"Æ gårne"**

Vi skyndte os hen til **"Ferro IV"** for at få at vide hvad der var sket. Det viste sig, at de var gået ud af kurs, og

*Ebeltoft 1963,
Sybbe i masten.*

var gået på grund ud for øen **"Hjelm"** Der var et brud på masten, og derfor har de forstærket den ved at vikle tovværk rundt om den. Det var held i uheld at Egon Laustsen kom til Ebeltoft, fordi Bruno Hansen var kommet til skade med den ene hånd og ikke kunne deltage i kapsejladserne. Egon kunne så deltage i **"Puk"** Om masten var brækket helt i stykker eller hvor-

dan de kom hjem til Aabenraa, siger historien ikke noget om.

Efter nogle dejlige dage i Ebeltoft dampede vi hjemad en lørdag eftermiddag. Skønt vejr, men ikke meget vind fra østlig retning. Vi styrede mod Hou hvor vi ville overnatte. Men vi kom for tæt på den grund der ligger lige udenfor Hov. Der var sandbund og ikke megen sø. Først prøvede vi at varpe os ud med ankeret. Men det hjalp ikke.

"Diana" stak ca. 1,20 m, tror jeg det var, og bådens største dybde lå for enden af kølens hæl, så jeg hoppede i baljen. Jeg kunne sagtens bunde og satte skulderen under hækken og kunne stille og roligt løfte båden fri. Derefter kunne vi sejle ind i havnen, og uden skader over hovedet.

Dagen efter fortsatte vi mod Aabenraa med fortsat let vind Vi ankom Aabenraa havn sidst på eftermiddagen efter en still og rolig sejlads, selvom vi undervejs blev nødt til at starte **"Seagull"** - påhængsmotoren, og den runger som en store tromme i agter skibet. Det er alligevel et par sømil fra Ebeltoft til Aabenraa, specielt hvis vinden er svag. Det var afslutningen på en **Meget, Meget fin tur.**

Andre sommerture.

Marstal.

Med hensyn til Dyreborg som jeg har nævnt om tidligere, vil jeg fortælle, at vi en engang sejlede fra Dyreborg og uden om Ærø til Marstal, og det var en fin sejlads. Vi lagde til ved siden af en sejlbad fra Schleswig. Hyggelig besætning. "Oma" var med om bord, en hyggelig ældre dame, og jeg mener hun havde familie på Kegnæs. Vi blev inviteret om bord, og havde en meget hyggelig aften.

Da vi skulle tilbage til "Diana" fik jeg overbalance, tog fat i en redningskrans som sidder løs som den skal, og faldt i vandet. Jeg knuste et glas i min hånd, og den blødte naturligvis. Sybbe var hurtig til at give min hånd en "polt" hvorefter jeg fik tørt tøj på. Mine briller og min pibe mistede jeg ikke. Næste morgen da vi skulle af sted sagde skipperen på Schleswiger båden: "Dieser Tag wird zur Sau erklært" Han havde tømmermænd. Det var et eller andet i flaskerne i går aftes han ikke kunne tåle. Vi fejlede intet, havde ingen tømmermænd og sagde "auf wiedersehen"

2 Andre småhavne.

Så er der to havne som jeg kun har været i engang, og garanteret ikke kommer tilbage til i resten af mine

dage. Begge havne er fine, men man besøger dem ikke så tit.

Drejø 1963, Sybbe om bord.

Det første havn er øen "Drejø" som ligger næsten stik nord for Ærøskøbing. Det er sådan, at når man sejler i det sydfynske øhav er det nødvendigt at have gode søkort med om bord. Ellers kan man risikere, at man går på grund. Det var i 1963 hvor vi var på vej til Landsstævnet i Ebeltoft.

Vi havde derfor forberedt os turen til Drejø Gammel Havn ved at se på søkortet. Ifølge søkortet går der en rende ind til havnen med almindelige afmærkninger. Men da vi kom tættere på havnen, kunne vi ikke se afmærkningerne, indtil vi fandt ud af, at afmærkningerne var benzindåser, natpotter, oliedunke og linende. Men vi kom ind i havnen og fik fortøjet med et anker ude agter. Vi var den eneste sejlbad i havnen. Det var et hyggeligt sted, og senere på aftenen gik vi en tur ned til færgebroen.

Næste morgen stak vi til søs efter morgenkaffen, og vi fulgte renden ud

for ikke at gå på grund. Men lige ude ved den sidste "afmærkning" gav der et bump og vi sejlede over et eller andet. Vi så på søkortet men der er ingen afmærkning der skal give et "bump" Da vi tog båden på land til efteråret, kunne vi ikke se skader på kølen - heldigvis.

Det andet sted er **"Helnæs bugten"** Den ligger syd for Assens. Vi sejlede så langt ind i bugten som muligt og kom helt ind til "Brunshuse" Der er kun en vej mellem "Brunshuse" og Lillebælt på den anden side. Der var ikke så dybt, så vi blev nødt til at hale os ud til ankeret for at vi ikke gik på grund hvis vandstanden falder. Efter morgenmanden dampede vi ud af "Helnæs bugten" Også en rigtig fin tur.

Bogø 1963, Sybbe og Sus Andersen.

Der var en person der engang stillede en af mine sejlerkammerater følgende spørgsmål: "Hvad laver i egentlig når i sejler"? Hun svarede: "Vi sejler" Selvfølgelig, sådan var det, men det var også tid til at hygge. Engang sejle-

de vi fra Bågø, NV for Assens, sydpå, let brise fra NV, skyfrit, **varmt**, dejligt vejr, spileren på.

Hans laver kaffe til Sybbe og Jule på hjemturen fra Æbeltoft til Aabenraa.

Så skulle der hygges. Jeg tog min rejsegammofon frem og stillede den på agterdækket, og satte en plade på, jazz eller rock. Men det varede ikke længe, så kunne den ikke mere. Solens varme havde ødelagt pladen. Det var den hygge. Sybbe havde også en plade med, lidt mere seriøst, blot som mod spil mod midt musik.

At sejle med Sybbe var altid med "fri kost og logi samt saltpastiller" Vi kunne ikke sejle uden saltpastiller. De bedste saltpastiller var fra en lille købmand i Dyreborg. Dagens madration kunne se sådan ud:

Morgenmad: kaffe og krydder med marmelade og ost

Middag: som regel brød med pålæg,

Aften: dåsemad som eksempel vis, kan være bøf eller karbonade eller frikadeller med kartofler.

Ja, og naturligvis havde vi altid en pilsner og/eller sodavand, og selvfølgelig også en dunk med ferskvand.

Afslutning.

Sybbe har over flere omgange spekuleret på om han skulle sælge "Diana" og i stedet købe en Nordisk Folkebåd.

Jeg tror, at han i 1964 bestilte en ny Nordisk Folkebåd hos bådbygger Thorkild Lind i Middelfart, og i 1965 blev den afleveret til Sybbe. Den fik navnet "Dina" FDEN 426.

Jeg mener jeg fik 2 sejladser med "Dina". Den ene var til natsejladsen Als rundt hvor vi havde meget luft fra der gav meget sø, og vi skulle først ned til Pøls Rev. Så hvidt jeg husker var vi 4 mand om bord: Sybbe, "Tyk Sjønne", major Beier og undertegnede. Sjønne havde travlt med at lænse båden. Jeg havde et lille kamera liggende i agter skuffen. Skuffen var ikke vandtæt, så da jeg SØ åbnede skuffen, var den fyldt med saltvand og kameraet duede ikke mere.

Og den 2. sejladse med "Dina" var til en kapsejladse i Egersund i efteråret 1965, lige inden jeg rejste til England.

Jeg ved ikke hvem der købte "Diana", men jeg har set den i 1992 i Aabenraa. Den kom tilfældigvis til Aabenraa på det samme tidspunkt hvor DFÆL (Dansk Forening for

Ældre Lystfartøjer) havde sommerstævne i Aabenraa.

Jeg kunne straks godkende båden da jeg kom ned på broen. Den var hjemmehørende i Wedel, tæt ved Hamburg. Jeg talte med besætningen og spurgte om båden var indrettet på denne og denne måde, og det bekræftede de. De var derfor meget interesserede i at høre, at den har været hjemmehørende i Aabenraa. Jeg ringede til Sybbe, og han kom ned til båden om aftenen. Det var stor glæde for mig at se båden igen.

Da jeg kom hjem fra England, havde Sybbe købt en "Vega" som jeg var ude at sejle med en enkelt gang. I de senere år havde han forskellige bådtyper. Jeg var ude at sejle med ham, og hans svigersøn, Jens Rønn, i den sidste båd han havde. Den var meget moderne og kunne forskellige ting automatisk.

Sybbe afgang ved døden den 26.2.2012, 80 år gammel, en fantastisk god sejler kammerat. **Han var en rigtig sejler.**

Æret være Sybbes minde.

Kaj J. Nielsen.

Nordisk Folkebåd

Nordisk Folkebåd, F.

Jeg vil nu fortsætte med nye sejlsports oplevelser. Det jeg mest vil fortælle om vil være om de mange ture jeg har haft om bord på nogle af de Nordiske Folkebåde, og lidt ekstra.

*FDEN 289 "AMIGA".
ASC "Oberstinden".*

Jeg vil starte med den Nordiske Folkebåd, eller bare Folkebåden som den kaldes i daglig tale. Det er en entype klassebåd konstrueret 1942. Oprindeligt bygget i træ med en træmast, men nu produceres den hovedsageligt i glasfiber med aluminiums-mast. Som navnet antyder, har den sine

rødder i Norden, men har siden sin debut spredt sig i store dele af verden. Den er en meget velsejlende båd. Er kendt som en hurtig kapsejler og i frisk vind har andre almindelige kølbåde svært ved at følge med.

Længde overalt: 7,68 m, bredde 2,20
deplacement 1,930 kg, ballastandel 53,9% hvilket giver en meget stabil båd. Totalt sejlareal på 24 kvadratmeter med fok og storsejl.

FDEN 66 "Amber"

Første folkebåd jeg har sejlet i, var FDEN 66, "Amber" bygget i 1949, ejet af direktør Peter Callesen, Aabenraa, far til Heinrich Callesen. Som nævnt tidligere sejlede jeg med Heinrich i hans juniorbåd. Vi blev inviteret med i en kapsejlads i Aabenraa Sejl Club kaldet Aabenraa Sejl Clubs Blå Bånd.

Sejladsen startede lige udenfor klubbens klubhus som på det tidspunkt lå på østsiden af Sydhavn. Og derfra ud

til en bøje for enden af fjorden ved indgangen til Alssund. Det var en fin sejlad, men vi vandt ikke "Det Blå Bånd"

Jeg syntes det var en dejlig, og stor båd. Det er nok fordi jeg endnu var junior i klubben. Peter Callesen syntes den var for lille, og derfor blev den solgt meget hurtig. Sammen med Heinrich var vi med hans far og mor en tur til Odense for at bese en anden båd. Det var en god tur, fordi vi var kørende i Callesens store og fine bil. Det var en sort Jaguar. Tænk, at køre i sådan en bil da jeg var cirka 15 år dengang.

FDEN 426 "Dina"

Den næste folkebåd var FDEN 426, "Dina", men den har jeg nævnt under mine sejladser med Sybbe.

FDEN 289 "Amiga"

FDEN 289 "AMIGA" til DM 1976. Besætning Lasse, RAS og Julle.

Dernæst kom FDEN 289. Den har været i Aabenraa i flere år, og har haft

5 ejere i den tid. Jeg har sejlet med 3 af dem i følgende rækkefølge: Per Kragh Iversen fra 1963, Bruno Quist fra 1965 og Vagn B. Rasmussen fra 1969 hvor den fik navnet "Ras" og senere blev den solgt lokalt. Da Båden kom til Aabenraa, havde den navnet "Lloyd" men blev omdøbt til "Amiga".

Min første Kieler Woche.

I 1964 var jeg med Per Krag Iversen og Per Dam til min første Kieler Woche. Den afholdtes normalt i midten af juni. Folkebådene har i en årække haft plads i "Laboe" som ligger på sydsiden af Kieler fjorden. Per deltog i 1963 med "Amiga" og kunne fortælle, at det var en oplevelse.

Havnen i Laboe 1963.

Jeg mener at kunne huske, at vi sejlede fra Aabenraa en fredag eftermiddag. Vi overnattede i Sønderborg, fordi vi først ville høre vejrmeldingen til natten og den efterfølgende dag. Vi lå lige nedenfor kroen 'Monopol'. I kroens radio hørte vi vejrmeldingen.

Husk dengang havde vi havde ingen mobiltelefon vi kunne få vejrmeldingen på. Medens vi sad der og nød en pilsner efter vi har hørt vejrmeldingen skete der et større slagsmål i lokalet. Vi forlod omgående lokaliteterne.

Vi sejlede mod Kiel tidlig lørdag morgen. Vejret var fint. Hen på eftermiddagen kom vi til Laboe Der var anvist plads til alle deltagere ud for den lange vest mole, og alle både lå ved siden af hinanden. Jeg ved ikke hvor mange deltager der var tilmeldt.

Når båden er fortøjet, skal vi altid først se hvem der er ankommet. Er der nogen vi kender? Og dem skal vi naturligvis først hilse på. Enten bliver vi inviteret til en af bådene, eller en besætning kommer forbi hos os, og vi inviterer dem om bord og tilbyder en pilsner. Og så bliver der snakket. Har I hørt ditten og datten? Eller har i, haft en god tur hertil, eller har i fået et nyt stel sejl og så videre og så videre.

Dengang sejlede man i båden til udenbys sejladsene. Og det halve af fornøjelsen dengang var at sejle frem og tilbage. Og det var underordnet om det var nord, syd- eller øst på i Danmark. Det har ændret sig i dag, idet de fleste i dag har en trailer til båden. Det er langt hurtigere, men ikke så sjovt.

Per havde som sagt været her før, så

han førte an, og sidst på dagen gik vi så op til restaurant "Seegarten" Det er vores standplads i den kommende uge, som Per altid sagde. Derudover vil vi gerne have fat i programmet for den kommende uges sejlads, så vi straks kan gennemlæse det, og se hvor mange både der er tilmeldt og hvem det er og så videre.

Bådens indretning.

I de år jeg har sejlet, har vi altid sovet i bådene. I folkebåden er der plads til 4 personer, 5 hvis det kniber. 2 personer sover oppe under dækket, og 2 køjer i kahytten, og 1 mellem køjerne hvis der skal være 5 personer.

Morgenmaden fik vi om bord og den bestod som regel af kaffe og rugbrød med marmelade og ost, tror jeg det var. Hvis det kan købes rundstykker i nærheden, købte vi en pose fuld.

Folkebådene kan være indrettet forskelligt med hensyn til et pantry. Derudover havde vi et meget snævert klædeskab til vores blazere. Vi havde altid en blazer med. Vi havde normalt en blå blazer, lyse bukser, skjorte og slips når anledningen var der. Men, men, men. Når vi tager "Æ snifel å" (blazer og så videre) var det tit krøllet og fugtig, så vi så ikke så pæne ud som vi gerne ville.

Om bord på FDEN 289 havde vi en stor skuffe som pantry. Den kunne vi trække ind eller ud inde fra kahytten

da skuffen lå under bagbord kiste-bænk. Pers hustru, Hilde, proviante-rede fra Aabenraa. Hun købte altid leverpostej, fedt og spegepølse inde fra slagter Johansen. Vi havde altid proviant med om bord.

Drikkevarer, vand og øl, lå under dørken inde i kahytten. Helst så langt fremme som muligt for at få båden i balance. Inde i kahytten havde vi vo-res personlige grej og ekstra sejl. I styrbords kistebænk lå en pøs, tov-værk og gasflaske så vi kunne få kaffe med mere.

Benzintanken lå under agterdækket. På agterdækkets bagbordsside var der fastspændt et beslag hvorpå påhængs-motoren var placeret. Når påhængs-motoren skulle benyttes, blev den vippe ned under agterspejlet og skru-en var på den måde i vandet, og så kunne den aktiveres. Påhængsmoto-ren kunne være på 5 - 7 hestekræf-ter.

Når jeg nu oplyser om påhængsmoto-ren, vil jeg fortælle om et lille pro-blem vi oplevede da vi en søndag af-ten var på vej hjem fra Frederi-cia. Det var i FDEN 289, "Amiga" med Per Krag Iversen som skipper og Per Damm og mig selv som besæt-ning. Det var fint vejr, men vindstyr-ken var aftagende, og til sidst blev vi enige om, at vi ville starte påhængs-motoren.

Vi kunne ikke finde benzinslangen, og måtte konstatere at den måtte ligge bag i bilen som Hilde var kørt hjem i. Hvad gjorde vi så? Vi satte kursen mod Kalvø via Barsø landing. Barsø landing fordi vi måske kunne ringe hjem til Hilde derfra, men vi kunne ikke banke dem op på Barsø landing.

Så måtte vi videre til Kalvø og fortsat-te med at padle. Ved midnatstide fik vi fortøjet i Kalvø. Tidlig morgen lyk-kedes det Per at få ringet til Hilde og bad hende komme ned til Kalvø for at hente Per Dam og mig. Det gjorde hun og vi kom til arbejde i tide.

Hen på eftermiddagen, sejlede Per og Hilde båden hjem til Aabenraa. Det var blæst op til kuling fra NW, men de kom godt hjem.

Sejladsen

Den første sejlads skulle starte man-dag. Efter morgenmaden tømte vi bå-den for det unødvendige grej. Det vil sige det personlige grej, ekstra sejl, hynder således, at båden vejede så lidt som muligt. Man må ikke tømme båden for en pøs, anker med mere. Jeg kan ikke huske om det dengang stod, at man skulle have en rednings-vest til besætningen.

Så af sted. Ud på banen. Det tog ofte en times tid derud. Hvis der ikke var meget vind fik vi ofte et slæb af en af

de tyske krigsskibe, det kan være en motortorpedo båd. De var altid meget venlige til at give et slæb.

Så var vi klar til at starte. Jeg kan ikke huske hvor mange folkebåde der var i vores start. Vi var altid ivrige efter at starte nøjagtig til tiden, og derfor var der ofte mange både der var ved at tyvstarte. Så blev der prajet fra dommerbåden med en højttaler og sagde følgende: "Hinter der Linie, hinter der Linie" Man ville gerne have de enkelte starter til at starte til tiden, da der var andre klasser der skulle starte efter os.

Nå, men vi kom af sted. Vi var ikke så drevne som folkebåds sejler endnu. Det tager lang tid før man er en rigtig god folkebådssejler. Så vi måtte lære. Vi måtte konstatere, at man generelt sejlede meget hårdt på reglerne. Båden der havde retten til vejen, sejlede normalt på styrbords halse. Så dem skulle man tage sig meget i agt for.

Brækket mast i flov luft. Kiel 1964.

Jeg kan ikke huske de enkelte sejladser, men jeg kan huske, at vi engang

ramte en af bøjerne. Det var meget trist. Reglerne på det tidspunkt var sådan, at vis man ramte en af bøjerne blev vi diskvalificeret for denne dag, og så blev vi nødt til at gå i havn. Vi fik ikke præmier, så meget kan jeg da huske.

På vejen ind til havnen diskuterer vi naturligvis om dagens sejlads og om vi havde sejlet godt eller skidt, eller om mastens trimming skulle ændres eller andet. Diskussion fortsatte ofte når vi kom ind i havnen og havde fortøjet. Så var det ofte en eller flere både man mener man har været for tæt på, og så kom de så over til os eller modsat, og så fortsatte diskussionen. Men vi blev aldrig uvenner. Man nød en pilsner, eller to, sammen.

Det sociale.

Så var dagens sejlads slut, og vi skulle op til "Seegarden" for at spise, men inden da skal vi have vores grej om bord igen. Efter aftensmaden gik vi en tur langs med stranden, eller hen til "Æ d e n k m a l" = (Marinemindesmærke Laboe) og sluttede ofte af med at gå op til "Æ Burgermeister" for at købe en brathaenchen og få en øl eller to. Der var dans og musik hos "Æ Burgermeister" Dengang var dansen "Jenka" meget moderne, så den fik "hele armen" Det blev ofte sent før vi kom til køjs,

men vi var altid ud at sejle dagen efter, også selvom vi nogle gange havde hovedpine.

Arrangørerne har altid inviteret til en social aften. Den starter en aften ved redningshuset. Først sagde en tysk repræsentant nogle fine ord, hvorefter den danske. I de år jeg var med til Kieler Woche, var det Ejner Christensen, Fredericia, der sagde de fine ord. Ejner Christensen var formand for den danske Folkebåds Klub på dette tidspunkt.

Erling holder pause. Kiel 1964.

Efter de pæne ord kom det hyggelige, og det foregik ved, at man fik øl og snaps og Kieler Sprotten. Kieler Sprotten er en meget lille røget sild, og man spiste det hele undtagen hovedet. Og så var der fest den aften. Meget, meget hyggeligt.

Så vidt jeg husker, var der ingen sejladser om tirsdagen den gang jeg deltog. Hvad laver man så? Nogle deltog i en kegle konkurrence. Andre

hyggede sig i "Seegarten" hele dagen, medens andre gik en tur hen ad molen, gerne hen til "Æ Denkmal"

Jeg talte ofte med en tysk sejler der hed Hein Dahlinger. Han kom fra Kiel. Han var kendt som en af Tysklands bedste håndboldspillere. Han var ny i folkebådsklassen, og jeg mener hans båd hed "Daddel" En af hans gaster var en person der hed Bruno Splieth og har deltaget i OL i 1960 og 1964. Så båden havde en god besætning.

På det tidspunkt havde jeg en lille kasket som lignede en af den type som de amerikanske soldater havde på i den amerikanske borgerkrig. Den var Hein blevet varm på. Så en dag sagde han til mig "Julle, hvis vi kom før jer i mål i morgen, vil jeg have "Deine Moetze" Jeg sagde: "Ok, det er aftalt" "Daddel" kom i mål før os, så da vi kom i havn, kom han susende hen til os og sagde "Julle, deine Moetze". Det var en lille sjov oplevelse jeg husker meget tydeligt.

Man kan også opleve andre ting under sejladserne. Den ene dag sagde Per pludselig: Se "Se den Starbåd" Jeg kunne ikke se den båd. Så sagde Per: "Se der, lige ved vandskorpen" Så kunne jeg se toppen af en Starbåd der var gået til bunds.

Kieler Woche totalt.

Kieler Woche, eller Kieler ugen som det hedder på dansk, er en "Folkefest" På fjorden sejler der konstant udflugtsbåde. Jeg husker specielt en større udflugtsbåd med navnet "Tom Kyle" Mange af passagererne have harmonikaen med. Så det var fest og glade dage om bord.

Og på fjorden er der en stor trafik af små og store fragtskibe. Per(skipper) og Per Dam har begge været sømænd, så vi kunne tale om de forskellige fragtskibe vi sejlede forbi på fjorden.

*Marinemindesmærket
Laboe i Kiel 1964.*

Marinemindesværket "Laboe" er opført i 1927 - 1936 til minde om faldne søfolk i 1. verdenskrig, men er nu mindesmærke for begge verdenskrige. Højden er 85 m, og man kan komme op til udsigtsplatformen med elevatorer eller 341 trin. Så vidt jeg husker kan man se Als ved klart vejr.

End videre er der placeret en ubåd ved mindesmærket, U 995, som er

den sidste af den type fra 2. verdenskrig.

Jeg bliver dog også nødt til at fortælle om den tyske redningsbåd "Theodor Heuss" som havde en fast plads i Laboe. Det var en fantastisk redningsbåd ejet af DGzRS (Deutsche Gesellschaft zur Rettung Schiffbrüchiger). Dette selskab har flere af den type redningsbåde langs den tysk vest- og østersøkyst, der har reddet utallige personer der var i havsnød.

Ude agter havde den en lille motorbåd som kan sendes i vandet og lade den sejle tættere ind på kysten med lavt vande. Jeg mener at "Theodor Heuss" nu er placeret i et museum i Muenchen.

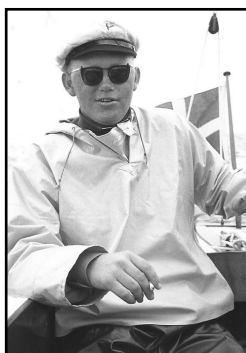
FDEN 289 "AMIGA" på slæb. Meget sø. Per styrer.

Afslutning.

Så var ugen forbi, og vi skulle sejle hjemad lørdag morgen. Hvert år var der ofte en eller to af de danske marine hjemme værns både med. Hvorfor ved jeg ikke. De var af typen "Y-kuttere" som var en større fiskerbåd. De tilbød os et slæb nordpå, og det sagde vi ja til.

I starten gik det fint, men så begyndte det at friske op fra Nordvest med en del sø. Når man er på slæb, skal man altid følge den slæbende båd meget nøjagtigt, ellers kan det risikere at man skærer ud og kæntre. Derfor havde vi en dolk klar til at kappe toværket hvis vi var ved at kæntre.

Det gik ikke så galt, men pludselig begyndte hjemmevernet at ændre kraftig kurs, endda meget hurtigt. Vi kunne forstå, at man har forsejlet sig. De var ved at sejle ind på en grund øst for Als ud for Tranerødde. Det kunne være Søndre Stenrøn eller Hesteskoen. Så var det slut. Vi besluttede os for, at vi ville sejle selv. Så vi smed trossen og hejste sejlene. Det var meget bedre. Så vi kom hjem til Aabenraa havn hen på eftermiddagen.

Den gang, Julie røg tobak.

FDEN 381 "Tinka"

Afgang.

Turen med "Tinka" i august 1965 fra Aabenraa - Laboe - Travemünde - Årøsund - Haderslev.

Medens jeg var indkaldt som værnepligtig i Søværnet 1964/65 spurgte Per Kragh Iversen mig om jeg ville med ham til Guldpokalsejladserne i Travemuende i august 1965. Jeg sagde ja tak, det vil jeg gerne.

Men som værnepligtig, måtte man ikke rejse ud af Danmark. For at jeg kan deltage skal jeg søge om idrætsorlov samtidig med, at Per skal skrive et brev til søværnet med oplysning om, at han gerne vil have mig med til en stor international kapsejlad og at jeg er en god repræsentant for dansk sejlsport.

Ansøgningen blev skudt af sted, og ansøgningen blev godkendt. Per har også spurgt Bruno Quist om han vil deltage, og han sagde også ja.

Ved mønstringen fredag eftermiddag på Marinestation Langeland blev jeg indkaldt til kasernekontoret. Her fik jeg oplyst, at jeg skal stille i Avderød mandag morgen. Hvorfor fik jeg ikke oplyst. Jeg oplyste, at jeg har idrætsorlov i den kommende uge, og at jeg derfor ikke kan deltage. Og så var jeg bare klar til idrætsorlov.

Så er vi klar. Per som ejer og skipper på "Tinka", Bruno som sailing master, og jeg som gast. Vi sejlede fra Aabenraa en lørdag morgen mod Laboe hvor vi ville overnatte. Vel ankommen til Laboe gik vi op på restaurant "Seegarten" hvor vi fik af-

tensmaden. Vejret var fint, og vi havde en stille og rolig tur til Laboe.

Næste morgen sejlede vi mod Travemuende. Vejret var fint, men desværre kun med let mellemluft. Efter vi kom under Fehmarnsundbruecke blev der mindre og mindre luft, så på et senere tidspunkt blev vi nødt til at starte påhængsmotoren. Jeg mener at kunne huske, at det var cirka 35 sømil fra Fehmarn og ind til Travemuende.

Ankomst til Travemuende.

Da vi ankom til Travemunde måtte vi konstatere, at der ikke var anviste pladser til de tilmeldte både, så vi måtte selv finde en liggeplads. Vi fandt hurtig en plads ved en bro der lå op mod promenaden på nordsiden af Travefloden.

Det viste sig at være ét godt valg. Ved den samme bro lå der en motorbåd, en såkaldt tender, fra det tyske søværn. Der var to personer om bord, Erwin og Guenther. Vi hilste naturligvis "på" og fortalte hvem vi var og hvad vi skulle i Travemuende. De kunne oplyse, at de deltog som følge både for ugens dragesejladser.

De blev vores venner i mange år. Specielt for Bruno der selv har deltaget i Travemuende sejladserne flere gange i sin egen folkebåd ligesom de

har besøgt Bruno i Aabenraa et par gange.

Det viste sig nemlig, at de var utrolig hjælpsomme for os. I ugens løb var der ikke meget luft, så vi havde flere gange behov for et slæb enten ind eller ud af havnen, og de var altid klar til at give os et slæb, og de hentede os flere gange før dragerne som de egentlig skulle hjælpe. Sådan kan man være heldige.

Det var i den kolde krigs tid vi var i Travemuende. Når man kom ud af havnen, var der straks til højre en lang sandstrand, og et kort stykke henne var der pigtråd som var grænsen til DDR, og der skulle man passe på, fordi man måske kunne risikere at komme i konflikt med DDR-vagterne.

Ugens oplevelser.

Jeg kan ikke huske de enkelte sejladser eller hvor mange folkebåde der var tilmeldt. Der var flere danske både med, så vi fik nye bekendtskaber. Blandt andet en af de første folkebåde i Danmark. **F D E N 17, "Soffy"** som ejes af Thor Thorsen fra Aarhus. Det var far og søn som deltog. Senior var en god håndværker. Han sad og snittede sejlpinde under sejladserne.

Så mødte vi Jack Sørensen fra Århus som blev et godt bekendtskab som jeg har mødt flere gange i årenes løb enten i forbindelse med forskellige sejladser og en enkelt gang hos Hilde Iversen der inviterede os til et arrangement hos hende for mange år siden.

Derud over var vi sammen med årets vinder FDEN 250 Miki IV fra Skovshoved Sejlklub, ejer Svend Mik-Meyer hvor vi fik lov til at "bide" i guldpokalen for at få en tår champagne.

Det var igen en fin uge og et godt arrangement. Besætningen på den lokale folkebåd **"Poncho"** var vor kontaktperson hele ugen. Det var meget hyggeligt at være sammen med dem, og var meget behagelige mennesker.

Socialt har arrangørerne blandt andet indbudt til et arrangement på den firemastede bark **"Passat"** som i sin tid tilhørte rederiet F. Laeisz i Hamburg. Populært blev rederiet kaldt for navnet The Flying P-Liner. **"Passat"** ligger i dag i Luebeck-Travemuende. Det var interessant at komme om bord på en af de gode gamle Kap Horn firemaster.

Det var lange dage ude på vandet med solskin hverdag og let luft. Vi skulle naturligvis være sikke, at vi hele tiden kunne holde væskebalancen i orden.

Men det kom til at knibe, så vi blev nødt til at få købt nogle øl hos en skibshandler. Vi skal dog udklarere hos Tolderen før vi kunne få flaskerne om bord. Det at udklarere betyder, at vi faktisk ikke måtte komme tilbage til Travemuende igen. Tolderen måtte ikke se at vi kom tilbage til Travemuende efter dagens sejladser, og der kom vores venner, Erwin og Guenther, os til hjælp. Når de slæbte os ind i havnen igen, havde vi ingen sejl på, og tolderens kunne ikke se vores sejlnummer.

Nævnte jeg, at vi totalt sammenlagt fik en 4. plads? Det var vi godt tilfredse med.

Farvel til Travemuende med kurs mod Årø sund.

Tidlig lørdag morgen sejlede vi nordpå med kurs mod Årø sund. Vi vil se om vi kan nå at komme med i en kapsejladse i Årø sund.

Bruno stod tidlig op. Satte sejlene, startede motoren og så af sted. Der var kun let luft, så vi kunne forudse, at det blev for motor næsten hele vejen. Vi havde ikke benzin nok og sejlede mod Bagenkop. Fik hurtig benzin på, og derefter af sted igen.

Vi ankom Årøsund sent lørdag aften, men heldigvis tidlig nok til at hilse på til de tilmeldte folkebådssejlere inden de gik til køjs. De var lidt imponerede over, at vi nåede at komme til Årøsund i tide.

ASC Folkebåde på Barsø Sct Hans aften 1989.

Vi spurgte om vi måtte deltage i søndagens sejlads. Vi skulle normalt altid tilmelde os nogle dage i forvejen, men der var ingen der protesterede. Jeg mener at kunne huske, at man allerede havde sejlet en sejlads om lørdagen, så vi ødelagde ikke noget for de andre både.

Vi fik en fin sejlads og fik en nr. 2 i dagens sejlads. Ugens sejlads i Travemuende har givet os mere erfaring, og vi var et godt indarbejdet team. Sailing masteren skal styre de taktiske ting under sejladsen. Og Per som skipper skulle alene styre båden optimalt. Bruno kommanderede med os så vi gjorde de rigtige ting på de rigtige steder.

Efter dagens sejlads sejlede vi båden til Haderslev. Det har det været en **MEGET, MEGET FIN UGE.**

FDEN 381 "Tinka"

Afgang.

Turen med **"Tinka"** til Tårbæk juli 1970.

Fredag, den 3. juli 1970 tog jeg af sted med Per Krag-Iversen og Erling Nagot Sørensen til Tårbæk hvor vi skulle deltage i årets guld pokal for folkebådene.

Vi afsejlede i tide fra Aabenraa for at kunne møde med **FDEN 379 "Kit"** fra Haderslev ud for øen Linderum kl.19.00. Besætningen var Niels J. Ebbesen, også kaldet "Nolle", hans kone Amy og tredje mand Bent. "Nolle" var glarmester. Derfor skulle båden hedde noget inden for glas, og derfor fik den navnet **"Kit"** Denne besætning har været sejlerkammerater helt fra begyndelsen af 60'erne.

Vi ankom til Linderum lidt før kl. 19.00. Linderum er et vildtreservat, og ligger udenfor Haderslev fjord. Medens vi lå og ventede på "Kit" lagde vi mærke til en motorbåd der vinkede til os konstant med en jakke eller lignende. Vi fandt dog hurtigt ud af, at de var i nød. Det internationale signal for "nød" er blandt andet ved at vifte eller vinke med et flag.

Vi sejlede hen til dem, og da vi kom på prajehold, spurgte vi om der var noget galt. De svarede, at deres motor var gået i stykker, og spurgte om vi

ville sejle en af dem ind mod kysten, så de kunne få hjælp.

Naturligvis ville vi gerne hjælpe dem. Vi fik en mand over til os og sejlede ind mod sydsiden af Haderslev fjord. Vi sejlede så langt ind vi kunne, og personen hoppede i vandet. Han var ikke så høj, så han kunne lige få næsen oven vande. Da han var kommet ind på kysten, forlod vi stedet, og i mellem tiden kunne vi se "Kit" var klar til at sejle sammen med os.

Ved cirka midnatstid sejlede vi under den nye Lillebæltsbro der endnu ikke var færdig. Den blev indviet den 21. oktober 1970.

Fin sejlads i nattens løb, let til frisk vind fra NW, så vi kunne sejle cirka halv vind op mod Sjællands Odde. Det var meningen, at vi ville sejle igennem Snekkeløbet i stedet for at sejle ovenom Sjællands Odde. Jeg ved ikke hvor mange sømil vi kunne spare ved at sejle igennem Snekkeløbet.

Men vi kunne ikke finde indsejlingen, så vi skar op, og besluttede os for at sejle nord om Sjællands Odde. Vejret var fint, og selvom der var en del sø, nød vi sejladsen. Det var kun Per og mig der havde vagten. Erling sov så sødeligt, og stod først op ad formiddagen.

Kurs mod Helsingør.

Vi rundede Sjællands odde ved middagstid, og det var frisket en del op og med større sø. Nu kunne vi sejle med vinden agten ind, så vi satte spiler stagen på og storsejlet til den anden side, og så bare fuld fart med kurs mod Helsingør.

Undertiden dykkede for skibet sig ind i søen så det lå under vand. Men ingen fare.

Det var rigtig folkebåds sejlads på læns. Dejligt. Vi fik let frokost, men Erling blev lidt søsyg, og måtte ofre sig en smule. Men den øvrige besætning var enige om, at Erling ville være helt på toppen når vi kom til Helsing

Vi ankom ved 18-tiden, det vil sige en rutsjetur på 6 timer, og Erling? Han var som forudset helt på toppen, og den første mand til at stige over på kajen i Helsingør.

Begge besætninger blev enige om, at vi ville have noget dejligt at spise, så vi gik hen til "Hotel Hamlet" Men da vi spurgte, om vi kunne få en god middag blev svaret: "Desværre, alt er optaget" Vi havde glemt, at det var den 4. juli, USA's uafhængighedsdag, så derfor var alt optaget.

Efter lidt snak endte det dog med at vi fik lov til at komme indenfor. Ikke i restauranten, men i et lille separat rum. Men vi skulle igennem restau-

ranten hvor alle gæster var i fineste tøj. Jeg tror de var lidt chokeret over vores påklædning. Men vi fik en dejlig middag, og derefter ned til bådene igen, og så til køjs.

Taarbæk Sejlklub.

Efter morgenmaden, om bord, sejlede vi mod Taarbæk Sejlklub. Vi fik en plads og begyndte med at få os installeret. Her var der mulighed for at få vores grej ind i en skole. Det var fint. Så behøvede vi ikke at tømme båden hver morgen og få det om bord igen efter sejladsene.

Jeg må desværre tilstå, at jeg ikke kan huske noget om sejladsene. Men en ting er sikker: vi fik ingen præmie. Men vi kom i fjernsynet, det var noget nyt for os.

Arrangørerne har arrangeret en bus-tur i Lyngby -Taarbæk kommune. Vi fandt selv ud af, at vi ville en tur op på Bakken for at se "Cirkusrevyen" Det var i den tid hvor Dirch Passer optrådte, blandt andet med "Kulmulen." Han var en fantastisk skuespiller, og hvor var det sjovt.

Derudover var vi inde i "Øl og Vin God" på Bakken hvor Per mødte en gammel soldaterkammerat.

På havnen hyggede vi os sammen med sejlerkammeraterne. Per Damm kom forbi. Ham har jeg sejlet med

mange gange, og på dette tidspunkt var han hos militæret på Sjælland. Men generelt var det en MEGET fin uge på Øresund.

Afgang.

Efter sidste sejlads fik vi grejet om bord, og vi forlod Taarbæk. Kursen var sydpå. Tæt ind forbi lufthavnen hvor vi kunne se de store flyvemaskiner hvor de lagde an til landing og var langt nede. Det var før Øresundsbroens tid.

Hen under aften sejlede vi ind til Rødvig hvor vi overnattede. Tidlig næste morgen forlod vi Rødvig og havde Lohals som mål.

Jeg mener vi havde påhængsmotoren på i starten. Vi kom først ind i Bøgestrømmen og videre under Dronning Alexandrines Bro og til sidst sejlede vi under Storstrømsbroen ved 12.00 tiden ud mod Smålandsfarvandet. Og derefter var det kun hårdt kryds op mod Langeland i hård luft i helt klart vejr. Vi kunne ikke holde Langeland oppe, og derfor blev vi nødt til at slå et slag før vi kunne holde kursen til Lohals. Men da var det blevet mørkt. Husk på, vi havde ikke sommertid på dette tidspunkt.

ASC Havn 1989. FDEN 671 (rød), FDEN 1005 (blå).

Vi fik hurtigt en god plads. Vi fik lidt at spise inden vi gik til køjs. Det har været en dejlig lang dag. Vi besluttede os for at stå meget tidlig op og vil sejle til Svendborg for at få morgenmad, og vil gerne til Aabenraa i løbet af aftenen. Vi skulle på arbejde dagen efter.

Søndag, den 12. juli 1970.

Som aftalt, kom vi tidligt af sted. Det er ikke så langt til Svendborg, og da vi fortsat havde frisk vind, ankom vi til Svendborg tidlig på formiddagen.

Per blev dårlig undervejs. Han var ved at få migræne. Han havde familie i Svendborg og vi fik familiens navn og adresse, og aftalte at så frem vi blev mødt til at aflevere ham i Svendborg ville Erling og mig selv, fortsætte til Aabenraa. Heldigvis fik Per det bedre. Han havde en tablet mod migræne, og den hjalp.

Efter morgenmaden kunne vi fortsætte mod Aabenraa. Hen på eftermiddagen lagde vi til på Lyø for at få en-

gang kaffe med mere. "Kit" fortsatte mod Haderslev. De havde længere hjem end vi havde, og vinden havde løjet lidt.

Der var fortsat kryds på vej til Aabenraa. Ved midnatstide ankom vi til Aabenraa, **efter en fantastisk dejlig tur.**

Jeg har talt med "Nolle" nogle år senere, og han synes også det har været en fantastisk god tur.

En torsdagssejlad med Hjalmer og Hilde.

FDEN 541 "Tibbe"

I 1972 solgte Per "Tinka" til Vest-Tyskland. I 1978 var Per tilbage i Folkebådsklassen. Han købte **FDEN 541 "Tibbe"**, bygget af Thorkild Lind 1969. Per Kragh Iversen købte denne båd i 1978 af Erik Andreasen.

Båden blev i 1975 brugt som form for Folkebåd centralens plug til produktion af glasfiber folkebåde.

Per faldt den 9. september 1978 over bord ca. 1 sømil syd for Kalkgrunden

Fyr ved Flensborg ydrefjord og druknede. Han var på vej hjem fra Trudelmaus-Pokal sejladserne i Kiel sammen med sin svoger da ulykken skete.

Det var meget, meget tragisk. Hilde besluttede sig for at fortsætte at sejle med "Tibbe", med hende ved roret, og sejlede i mange år med denne båd ind til hun lagde op i begyndelsen af år 2000.

Erling Nagot Sørensen og Hjalmar Schultz sejlede med hende i mange år til DM, guldpokalsejladser og mange flere sejladser.

"TIBBE" til "Last Fight" 2003, Dyvig.

Jeg har også sejlet med "Tibbe" og Hilde i flere sejladser, men mest i de senere år og primært til sejladser lokalt. Den sidste sejlads vi havde sammen, var lørdag den 27. september 2003 til "Last Fight" i Dyvig. Vi fik ingen præmie. Men vi oplevede, at båden trak en del vand på krydset, og vi kunne ikke nå at lænse den på lænse benet. Den vrider sig åbenbart på kryds.

Vi havde to sejladser den dag. Efter sejladserne var der arrangeret middag

og bal. Og det var bal som i gamle dage, det vil sige med levende musik ind til efter midnat. "Hjalmar Schultz", også kaldet "Jalla" var altid den person der lukkede aftenens bal.

"Last Fight" 2003 i Dyvig, med Hjalmar, Julle og Hilde som skippe

Hilde har flere gange inviteret til "Eisbein und Sauerkraut" i vinterens løb. Herligt. Det var altid nogle meget hyggelige aftener.

"TIBBE" til "Last Fight" 2003 i Dyvig.

Hilde solgte båden i 2003/2004. I sommeren 2012 blev båden købt af Dansk Museum for lystsejladser på Valdemar Slot, hvor den indgår i den permanente indendørs udstilling. "Tibbe" blev, som det første lystfartøj i Danmark erklæret bevaringsværdig af Skibsbevarings Fonden i 2012.

I dag, 2022, står "Tibbe" i Danmarks Museum for Lystsejlad i Svendborg.

Kuriosum: I de år som skipper på "Tibbe", har Hilde sejlet **55 kapsejladser** med denne båd. Det er bare fantastisk. Godt gået Hilde!

Bruno Quist og folkebåde med flere.

Jeg opfatter Bruno til at være min mentor for at lære at sejle. Jeg henviser til mine sejladser med Bruno i 1956. Efter piratjolle tiden sejlede han i Finnjolle et stykke tid. I 1965 købte han sin første folkebåd, FDEN 289 "Amiga" Og fra dette årstal og til dato, har folkebåden været i sit hjerte. Til dato har Bruno haft 8 forskellige folkebåde.

Fra 1969 har jeg sejlet med ham i flere af hans både: nr. 289, 457, 840 og til sidst nr. 929, og alle med navnet "Amiga". Derudover havde han en Elvstrøm 32 og en Målø.

FDEN 289, "Amiga," og FDEN 457 "Amiga"

I 1969 solgte Bruno FDEN 289 "Amiga" som jeg har sejlet i en del gange. I foråret 1970 købte Bruno FDEN "457" i Fredericia. Vi fik meget hurtigt båden klargjort til forårets sejladser.

Jeg har kun sejlet med denne båd nogle enkelte gange i løbet af 1970. Det var en dejlig båd, let at sejle med. Jeg mener vi var med til Pinsesejladserne i Bågø hvor vi desværre fik en skade på båden, som dog kunne repareres uden problemer.

Efter sommerferien stoppede jeg mit sejlerliv med "457" fordi jeg nu var ved at stifte familie sammen med Karen. Det bliver fremover kun til lokale sejladser, men det havde jeg det godt med.

Jeg kan ikke huske hvilke sejladser vi havde i 1969 og 1970. Men det er en sejlad som jeg synes var meget spændende, og det var i **FDEN i 457 i 1970**. Det drejer sig om årets natsejlad Als rundt.

FDEN 457 "AMIGA" klar til natsejlad 1970. Bruno, Harry, Frde, Jørgen og Per.

Den startede som regel lørdag aften kl. 20.00. Oftest blev bådene sendt syd om Als, men i dette år blev sejladsen startet mod nord, det vil sige vi skulle starte nord for den gamle bro.

Den nat var der ikke meget vind. Vi listede kun igennem Als Sund og Als fjord. Jeg mener det var den nat jeg tabte et par briller cirka lige udenfor hvor den nye bro ligger.

Kl. cirka 06.00 var vi kun nået op til Nordborg Fyr. Vejret var strålende, og endelig kom der lidt luft fra NØ, 3 - 5 sekundmeter, og vi lå foran. Det var dejligt. Vi nød det dejlige vejr og hørte "Hafenkoncert" fra Hamburg fra kl. 06.00.

"Hasy" (Harry Knudsen Hansen) parkerede sig selv oppe på fordækket foran fokke staget, og nød livet. Men vi blev dog nødt til at koncentrere os om sejladsen for vi havde nr. 2 tæt på.

Nummer 2 var nemlig FDEN 436, "ViVa" tilhørende Ernst August Rasmussen også kaldet "Æ dyrdochter" Han var også fra Aabenraa, og var en meget dygtig folkebådssejler som har taget mange pokaler i årenes løb.

Vi sloges sammen, hele vejen til Sønderborg. Det var meget spændende. Afstanden imellem os var cirka 30 - 40 meter konstant, og vi kunne holde ham hele vejen.

Men da vi kom ud for Kegnæs, var det nær gået galt for os. Vinden tog til jo tættere vi kom ind under land og blev mere og mere gunstig for os. Det ville vi naturligvis benytte os af, så vi kom tættere og tættere mod land.

Vanddybden blev mindre og mindre, så pludselig kunne vi se, at vi ville gå på grund da vi var kommet inden for revlerne. Hvad gjorde vi så?

Bruno faldt af, væk fra kysten samtidig med at han fik båden til at krænge ved at hale storsejlet hjem, og sammen med "Hasy" og mig gik vi op til bagbord stag og så "buldrede" vi over grunden, men det var meget tæt på, at vi ville blive hængende.

Vi var heldige. Vi kunne holde "Viva" stangen og gik kort tid efter i mål som nr. 1 i vores løb. Dejligt. Vi fik meget sølvtøj med hjem. Så startede vi påhængsmotoren, og sejlede mod Aabenraa.

Det var en rigtig dejlig nat sejlad rundt om Als. For nogle år siden blev det ændret til en dag sejlad. En nat sejlad har sin charme, hvis vejret er fint.

Bruno skifter bådtype.

Jeg er næsten færdig med sejladserne sammen med Bruno. Men der mangler et par småting som jeg synes skal med i mine fortællinger.

I et par år prøvede Bruno at sejle i Elvstrøm 32 fod. En rigtig dejlig båd. Velsejlende og vel indrettet. Jeg har været med et par gange på denne dejlige båd.

Jeg har altid været meget glad for at

sejle sammen med Bruno. Han var en god skipper. Men når det strammer til, kunne han godt blive krads.

Jeg var med om bord i en Blå Bånd sejlads i Elvstrømmen. Frisk luft fra nordøst og på kryds ud af fjorden. Jeg skulle gå op til masten for at justere en af vanterne.

Men det lykkedes mig ikke, og sagde til ham at masten er bøjet den forkerte vej. Men så sagde Bruno: "DET ER PJAT. DU ER FULD. KOM HERNED"

Så gik han op på dækket og forsøgte selv. Men resultatet blev, at vi gik i havn og båden fik en ny mast.

FDEN 929 "AMIGA". Starten er gået.

FDEN 929 "Amiga"

Jeg skal have en ny "skipper" Hans Clausen har solgt "Eleonora", desværre. Så er nu spørgsmålet hvem jeg

har lyst til at sejle med. Jeg har lyst til at sejle med Bruno igen. Han har købt FDEN 929 "Amiga" og har hyret "Jalla", så jeg spurgte Bruno om han mangler en gast, og det gør han, så jeg fik en hyre ombord ved ham, jeg tror det var i 2008

Jalla er også en gammel ASC sejler. Jeg tror han blev medlem i ASC i 1954, og har sejlet indtil han døde i 2013, 73 år gammel efter han fik diagnosen kræft i foråret 2013.

Jeg har hjulpet Bruno med at gøre båden klar i foråret. I 2015, tror jeg det var, faldt jeg ned fra dækket og ned på jorden. Heldigvis skete der ikke noget alvorligt.

FDEN 929 "AMIGA", mærkerundiong SMO 2008, Bruno, Hjalmar og Julie

Nu mangler vi en tredje mand om bord. I 2016 fik vi "Benno" om bord. Også en gammel ASC sejler. Ham har jeg sejlet med før om bord på "Eleonora". I 2014 og 2015 hvor det kun var Bruno og mig om bord gik det faktisk godt for os. Vi vandt klubmesterskabet, blå bånd og sejladserne for folkebådene.

Nu skal det siges, at det bliver færre og færre antal bådevert år. I folkebådsklassen har vi dog været det samme antal i de senere år nemlig 3 både i alt. Først FDEN 731 tilhørende Nils Kjempf, og FDEN 1005 tilhørende Finn Madsen. I 2016 kom Henrik Reese også på banen, og ham kan vi ikke slå.

I 2017 fik vi en mast af aluminium. Den gamle var udtjent. I slutningen af 2017 ser der noget kedeligt ud. Bruno fyldte 80 år dern 26. august 2017. Hans "husker" er ikke så aktiv mere, så båden kommer tidligere på land end den plejer.

*DEN 929 "AMIGA".
Sidste sejlads 2003, Jule, Helle og Bruno.*

Vi fik båden i vandet i 2018, og fik sejlet, men der var "huller" i årets løb. En torsdag sidst hen på sæsonen 2018 får vi af Bruno oplyst, at han er træt af at sejle, og ønsker at båden sættes til salg. Den aften sejlede vi ikke. Vi gik op i klubhuset og fik et par pilsnere i stedet.

Det var en meget trist aften. Nu er det slut. Når båden skal sælge og Bruno stopper er det også slut for mig. På det sidste havde Kirsten det ikke så godt så det hele passede sammen.

*Hvad skal vi nu?
Op i klubhuset, Bruno, Gorm og Jule 2017.*

Jeg har været aktiv siden 1956, så nu stopper jeg endeligt **september 2018**.

Så er det slut med at sejle for mig.

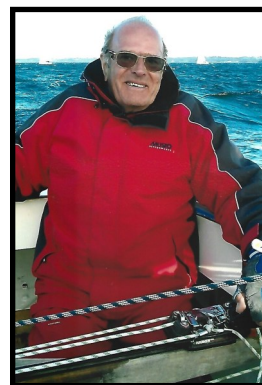
Bruno sov stille hen den 3. juni 2022, 84 år. En fantastisk god sejler kammerat Han var en rigtig sejler. En god repræsentant for Dansk Sejlsport.

Bruno har deltaget i flere end 140 kapsejladser siden 1965 - 2018.

Tak for alle de gode sejladser vi har haft sammen, Bruno.

**Æret være
Brunos minde.**

Kaj Julius Nielsen.

Aabenraa Sejlklub

Aabenraa Sejl Club blev stiftet den 12. august 1922. Aabenraa Kommune overlod ASC et areal på Sydhavns mole for en årlig leje på kr. 5,00. Klubhuset blev indviet ved standerhejsningen i 1926 eller 1927 og fik navnet "Kabyssen".

ASC Klubs 1922 "Kabyssen".

I slutningen af 50'erne flyttede lystbådehavnen over til Nyhavn. Klubhuset blev flyttet til Østre Havnevej. Juniorerne hjalp til ved flytningen, bl.a. ved fundamentbygning og flytning af klubhuset og beddingen. På billedet ses Kaj Julius Nielsen skovlende alene og på det indsatte billede ses Sejlklubbens formand Al-

fred Lorenzen, Jürgen Zakriassen, Wilkens og Erik Winter.

*Beddingen
22. december 1962*

I maj 1975 blev den nye lystbådehavn ved Kystvej indviet, hvor der også var etableret et nyt klubhus. Det gamle klubhus, "Kabyssen" blev solgt til sportsdykkerne.

Hvorfor meldte jeg mig ind i sejlklubben?

Det kan jeg nemt besvare. Jeg var vant til at gå nede på Sydhavn sammen med min far, der have fiskerbåden liggende i Sydhavn

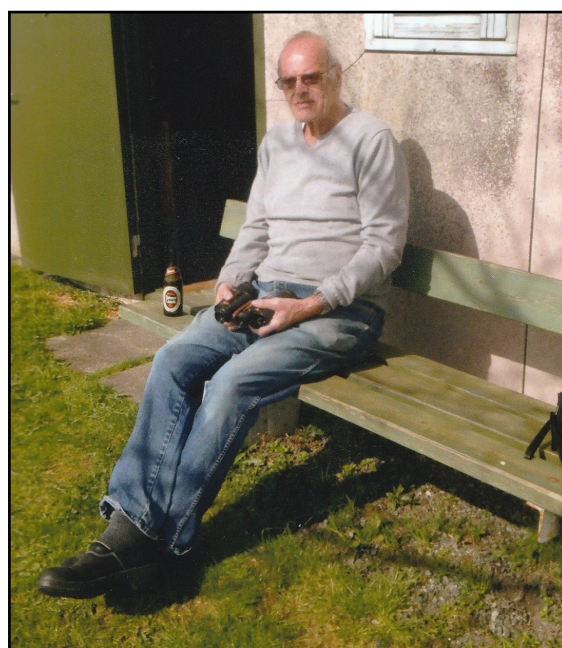

Fars fiskerbåd AA 362 "Kaj".

Omme bag ved Eksportstaldene havde han en lade hvor han havde sit fisker grej liggende. Og engang fik jeg lov til at male en af hans pramme. Så jeg var efterhånden vant til at tulle rundt på Sydhavn. Og en ting mere. Min far havde engang spurgt Bruno Quist, der er 6 år ældre end mig om han ikke kunnen lære mig at sejle. Jeg var også meget tit nede ved sejl clubbens broer sammen med Oskar Hansen.

Min mor og far havde "Kabyssen" i sejl clubben i en kort periode og min far har selv sejlet i en piratjolle og blev seniormester i 1950, tror jeg det var. Jeg har givet Jens Christian en lille plakat hvor på der stor Senior-mester 1950.

Da de havde "Kabyssen" stod de også for årets Sankthans fest et år, og

Bruno holder pause april 2018.

det var inden jeg blev medlem. Det var i Åbæk. Da arrangementet var slut kørte de op til "Æ knap" Der var der studenterfest. Vi kom indenfor, og mor og far var ude at danse, og jeg fik is. Det kan jeg huske helt tydeligt.

Et af klubbens medlemmer, rutebilchauffør Holm, der havde en flot motorbåd ved navn "La Paloma" tog også med op til "Æ knap". Holm havde købt en kasse øl af min far, og den lagde han i hans lille robåd. Den ville han tage med ud til motorbåden, men ham og hans passager kæntrede med båden, og alle øl faldt i vandet.

Det var kun lige i vandkanten, så min far samlede øllerne op og solgte dem igen uden for "Æ knap" Holms kone og passagerens kone lod de bare sidde ude i båden. Dette har min mor fortalt mig. Jeg synes det var en sjov lille historie. Min far mistede desværre en øloplukker ved navn Stau-ning den aften.

Min første tur i en juniorbåd.

I 1955 eller 1956 købte Aabenraa Sejl-Club en juniorbåd/KDY15m2. Juniorbåden blev konstrueret i 1926 af Erik Salander, modificeret og indført som øvelsesbåd af Kongelig Dansk Yachtklub i 1928. Juniorbådsklassen er stabilt sejrende med ca. en nybygning om året (siden 1978 i glasfiber) og har nu nået til sejlnummer J 440 har jeg set et sted.

I båden var der installeret to lufttanke så den ikke kunne synke i tilfælde af kæntring.

ASC besluttede i sin tid at købe **J-11, "Puk"** som øvelsesbåd til junior afdelingen som klubben havde oprettet.

J 419, DM 1996, Aabenraa fjord.

Juniorer kunne blive medlem fra det tolvte år. Båden blev købt fra klubbens gode velynder, direktør Sanderff Hansen fra Skærbækværket. J 11 blev bygget i 1932 af en bådbygger i Skovshoved. Denne båd lå altid lidt på næsen, og masten var altid trimmet lidt bagover. Det viste sig, at den var en meget velsejlende båd der har vundet mange præmier til klubben.

Andreas Knudsen Hansen, kaldet Dres, var sejlchef og stod for uddannelse for juniorerne. Han var skipper den aften jeg var med. Jeg kan ikke huske hvem der ellers var med. Vi havde normalt en skipper og to juniorer med om bord.

Dres og hans hustru Anne havde "Kabyssen" Når vi kom ind efter en torsdags sejlads kunne man købe øl, vand og kaffe og en ostemad. Det var rigtig hyggeligt.

Vi stod ud i J-11. Det var en fin aften. En anden juniorbåd var også med ude, og det var J 39 tilhørende en der hed Niels. Vi sejlede lidt rundt

ud for Strandgården. Jeg sad på toften, en bænk, og lærte at sætte fokkens skøde fast ved hjælp af et slipstik = knob, der løsner, når der hales i tampen.

På et tidspunkt blev Dres enig med J 39, at de ville sejle en lille kapsejlads. Så resultatet blev, at vi sejlede ind i havnen, og Dres fik nogle mere erfaringer med om bord i stedet for vi "grønskollinger". Så det var min første aftentur. Godt nok. Jeg var ikke bange fordi båden krænger.

Første tur med J-11 var sammen med formanden, Marius Frank, i hans motorbåd, jeg tror den hed "Fenja" og et par sejlbåde udover J-11. På vej til Dyvig var jeg med om bord på motorbåden. Det var fint vejr, og "Maise" som formanden blev kaldt,

Nordborg Fyr.

sejlede helt ud til vi havde Nordborg fyr tværs. Han synes vi skulle se fyret,

og det var da også interessant da det er først gang jeg har set det. Og derefter sejlede vi ind til Dyvig.

Jeg kan ikke huske, om jeg sov i motorbåden eller i J-11. Dagen efter sejlede vi hjem, og da var jeg om bord på J-11. Spændende, lænsede vi ind i Aabenraa fjord med en frisk sydøstlig vind. Og det kan jeg specielt huske, idet storskødet løb ud af en af blokkene. Storskødet var ikke sikret med et ottetals knob for enden. Det var dog ikke farligt. Storskødet kunne nemt sættes fast igen.

Jeg har haft flere ture med denne båd. Engang var det sammen med Poul Nielsen til Sønderborg. Det var dårligt vejr, med vind og blæst. Om natten blev vi nødt til at gå op i klubhuset for at sove, idet bådens dæk var utæt. Det er det samme problem med træbåds dæk. Vi juniorer kunne sove på dørken. Vi havde ingen madrasser, men brugte en redningsvest eller andet som madras.

Poul Nielsen ombord på Diana 1963

En anden fin tur var også med J-11 til Årø-sund. Det var altid dejligt i Årø-sund. Niels Thulstrup, kaldet Tulle, var med i hans piratjolle, jeg tror det var økse nr.155 ved navn "Djøs" Den weekend sov vi i et telt nede på stranden. Tulle havde ikke fået soveposen med, og lå derfor og sov ude på stranden i hans tøj og med regntøj på. Ved 06.00 tiden om morgen vækkede han mig med ordene: "Kom Julie, vi skal ud at bade" og det gjorde vi så.

Hen på eftermiddagen da vi skulle hjemad, var der ikke meget luft. Økse 155 og J-11 fulgtes ad, og vi blev nødt til at padle for at komme frem. Ved midnatstid lå vi udfor Halk Hoved, og det var ingen luft. Vi blev eni-

ge om, at vi ville fortøje begge både ved nogle bundgarnspæle. Det var næsten en dødssynd, at lad bådene ligge der uden opsyn, fordi der ofte er meget sø ved Halk Hoved. Men

Årø-sund fyr.

den nat var der helt stille, så vi tog chancen.

Vi kom ind på stranden. Sikkert, men med våde fødder. Det lykkedes også at få noget af vores tøj med i land, og så spadserede vi langs med stranden. Målet var at finde et hus som vi kunne ringe fra. Dengang fandtes der ingen mobiltelefoner. Vi mødte en dame med en hund, og hun kunne anvise hvor vi kunne ringe fra. Det var Tulle der var chefen den nat. På en eller anden måde fik

han en mand til at køre os hjem til Aabenraa. Fint. Næste aften blev bådene hentet, jeg var ikke med, og heldigvis kom bådene til Aabenraa i godt behold, idet vejret forblev fint.

Som junior havde vi vinterundervisning oppe på Nygade Skolen. Alfred Lorenzen, formanden, oplyste os om sejlsport generelt med sejl, sømandskab, knob, kapsejlad med mere. Undertiden var der filmaften oppe på tegnesalen. Filmen "Captain Courageous" med Spencer Tracy i hovedrollen. Det var altid en succes.

J 191, "Tot"

Om sommeren gik det meste af fritiden med at være nede ved sejlklubben. Der var altid en eller anden at snakke med. Eller jeg fik lov til at vaske dækket på en eller andens båd. Der var en del piratjoller, måske 5 - 10 stykker. Dengang var der ikke så mange muligheder i fritiden som nu.

Allerede i min første sæson fik jeg en fast hyre. Hans Heinrich Callesen har købt en juniorbåd J-191, "Tot" der gerne ville have mig med om bord som gast, som det hed, og det ville jeg gerne.

Om torsdagen havde vi aftensejladser, og jeg mener, at vi normalt deltog. Jeg kan ikke huske om vi havde en dommerbåd til at starte os med, eller om der var en person, der startede os lige udenfor klubhuset. Banen var en trekant bane. En af bøjerne var den røde trekost ude for enden af sejlrenden. Jeg tror ikke vi vandt nogle præmier. Torsdags sejladsernes formål var træningsaftener. Efter sejladsen kunne vi købe en forfriskning og en ostemad inde i køkkenet. "Dres" og hans hustru stod for det kulinariske: ostemad.

Klubhuset var meget enkelt. Ingen bad eller "træk og slip" Toilettet var det vi kaldte et "das" Når det skulle tømmes, skete det ud for molen, og det var ofte juniorerne der havde fornøjelsen.

Men vi var også til kapsejlad uden for byen. Heinrich blev kaldt for "Heine". Hans far, direktør Peter Callesen, var ejer af motorfabrikken Callesens Maskinfabrik A/S og havde en stor, flot motorbåd ved navn "Calmot".

Kelstrup strand.

"Diana" 1958.

En gang hen på en lørdag eftermiddag ringede Heine, og spurgte om jeg ville med til Kelstrup Strand. Der var kapsejlads i Kelstrup om søndagen, og hans far foreslog, at vi tog J-191 på slæb hen under aften, så vi kunne overnatte om borde i "Calmot" så vi var klar til søndagens sejlads. Det ville jeg gerne. Jeg skyndte mig at pakke sammen og cyklede ned på havnen hurtigst muligt. Vi fik fat i båden. Bandt roret fast og dampede af sted. Det tog ikke lang tid at sejle til Kelstrup.

Vi fik sejlet kapsejlads dagen efter, men vi vandt ingen præmier. Igen blev J-191 slæbt af "Calmot", men

denne gang sad Heine og undertegnede på den agterste hofte hele vejen hjem. Fin, fin tur.

Peter Callesen passede godt på os, og båden. Båden fik et helt nyt stel sejl, og han sejlede sammen med os en gang imellem. Engang fik vi en gammel fisker, Peter Dall med et langt skæg, til at sejle sammen med os på en hovedkapsejlads. Men det gav ikke præmier af den grund. Jeg var ikke med til at klargøre båden om foråret.

En gang hen på en lørdag eftermiddag ringede Heine, og spurgte om jeg ville med til Kelstrup Strand. Der var kapsejlads i Kelstrup om søndagen, og hans far foreslog, at vi tog J-191 på slæb hen under aften, så vi kunne overnatte om borde i "Calmot" så vi var klar til søndagens sejlads. Det ville jeg gerne. Jeg skyndte mig at pakke sammen og cyklede ned på havnen hurtigst muligt. Vi fik fat i båden. Bandt roret fast og dampede af sted. Det tog ikke lang tid at sejle til Kelstrup.

Vi fik sejlet kapsejlads dagen efter, men vi vandt ingen præmier. Igen blev J-191 slæbt af "Calmot", men denne gang sad Heine og undertegnede på den agterste hofte hele vejen hjem. Fin, fin tur.

Peter Callesen passede godt på os, og båden. Båden fik et helt nyt stel sejl,

og han sejlede sammen med os en gang imellem. Engang fik vi en gammel fisker, Peter Dall med et langt skæg, til at sejle sammen med os på en hovedkapsejlads. Men det gav ikke præmier af den grund. Jeg var ikke med til at klargøre båden om foråret.

Den længste tur vi havde sammen var til Flensburg med "Calmot" som følge båd. Det er det samme som at sige, at den havde provianten med.

Vi var to juniorbåde af sted: J-20 og jeg tror den hed "Læ" med Dres som skipper, og jeg tror hans søn Harry Knudsen Hansen. Derudover J-191 med Heine, undertegnede og Bruno Quist som skipper.

Bruno var en god sejler, og jeg tror han på dette tidspunkt var i lære hos Callesens Maskinfabrik. Peter Callesen gav ham fri for at sejle sammen med os. Ruten gik fra Aabenraa - Langballigau - Gluecksburg - Flensburg - Sønderborg - Aabenraa. Vejret var fint, og det var en fin, fin tur.

Hen under aften i Flensburg gav Bruno Heine og undertegnede besked på, at vi skulle gå til køjs. Vi synes det var lidt tidligt, og spurgte om han ikke også skulle til køjs. "Nej" sagde han. "Jeg har en tante på den anden side af havnen som jeg skal besøge" Og den troede vi på.

Hvor var vi dumme. Bruno og Dres skulle over på den anden side af havnen hvor der var mange restauranter, "Guld Kysten" som vi kaldte den. Vi sov sødt da han kom om bord. Den historie har jeg aldrig glemt, og Bruno heller ikke. Jeg tror jeg sejlede med J-191 i 1956 og 1957.

Jeg havde en speciel oplevelse med Dres nogle år senere. Det var på Nyhavn hvor han havde købt en 22kvm krydser, slank med en høj mast. Han sagde til mig: "Jeg skulle gerne op i toppen af masten for at reparere "et eller andet", men jeg tør ikke kravle derop. Frisk som jeg var sagde jeg straks: " Men det kan jeg da klare", og en to tre var jeg oppe i toppen og fik det løst. Medens jeg var deroppe, sagde han "Fald nu ikke ned" Da var jeg ung og tynd.

Jeg var også med Heine hjemme ved ham privat. Det var på adressen Kystvej 22, en stor villa. I kælderen havde Heine en plade med elektriske tog, så flot, så flot og også et bordtennisbord. Det var spændende for en ung mand fra Skibbroen 3.

Klubmesterskab for juniorbåde - 1956

*Klubmesterskab 1957.
"Butterfly, DJØS, Diana, J-11 og Økse 477.*

Det er ikke fordi det var en fantastisk succes for mig, men mere en oplevelse som jeg aldrig glemmer. Den kommer her:

Jeg kan ikke huske hvor mange både der deltog, men på en eller anden måde manglede vi en skipper i nogle af sejladserne, og de fik mig overtalt til at deltage som skipper, mig som kun var i min første sæson.

I en af sejladserne hvor vi lænsede ned mod bundmærket, på bagbord halse, frisk sydvestlig vind, lå der to både foran os, som vi var tæt på. De bommede rundt, men vi var kommet for langt til læ for bundmærket, og for at undgå en kollision, blev vi nødt til at lave en ufrivillig bomning. Derved kom storsejlet til at hænge fast i styrbord saling, og båden krængede meget hårdt til bagbord, og vi fik masser af vand ind i cockpittet. Døren sejlede.

Vi blev nødt til at bomme tilbage for at få storsejlet frigjort. Det lykkede med succes, ingen skader. Men da vi så skulle krydse tilbage, kom reaktionen til mig. Jeg rystede som et espeløv, og blev nødt til at lade en af gæsterne styre os ind i havnen. Inden vi kom ind, fik vi båden tømt for vand, og til sidst faldt jeg selv ned igen. Men jeg var bange og nervøs, men jeg var ikke bange for at fortsætte som gast i en af de næste starter.

Vi havde flere sejladser og skulle bytte både. Heinrich skulle sejle J-19, "Luv" tilhørende Ib Kunøe. Denne båd havde i for staget og top stage kæder i stedet for vantskruer. På den måde var det hurtigt at regulere riggingen hvis vindstyrken ændrede sig. Men riggen var meget løs. Og dette kunne Heinrich godt lide. Vi vandt vores sejlad i denne båd, og det var overraskende fordi vi altid pinte J 191 på kryds, så den gik i stå. Men ikke i J-19. Vi kunne sejle meget højt i denne båd, og det gav bonus.

Turen med J-19 "Luv"

Engang var jeg ude at sejle med Ib i J-19 "Luv". Det var i en Store Bededagsferie. Vi skulle til kapsejlad i Sverdrup, halvvejs inde i Haderslev fjord. Vi kom derind, og hjem igen.

Men vi havde et par "kriser" undervejs. Første krise kom da vi skulle ind i Haderslev fjord. På vejen til Sver-

drup var der ikke så meget luft, så vi kom først ved indsejlingen til Haderslev fjord da solen var ved at gå ned. Ib ville sejle ind i fjorden selvom det ville være mørkt. Det ville Orla Hansen, tredje mand om bord og undertegnede ikke. Det var første gang vi skulle sejle ind i Haderslev fjord, og uden søkort. Så vi blev enige om at overnatte på Årø. Det var en gammel havn med lavt vand, og selvom vi kun stak cirka 90 cm gik vi på grund. Så dampede vi over til Årøsund. Og der sov vi natten over.

Tidlig næste morgen sejlede vi ind i Haderslev fjord. Vi gik på grund engang, og så prajede vi en fisker og spurgte ham: "Hvor ligger Sverdrup?" Vi fik en retning, og så fandt vi broen til Sverdrup. Der lå nogle både der allerede, de fleste juniorbåde. En af dem var ved at gøre dækket ren med margarine. Broen var ny tjæret, og det havde de ikke lagt mærke til. Det undgik vi, heldigvis. To af juniorbådene var "Drøn" og "Coxi Cola" Jeg mener at sidst nævnte var delvis sponsoreret af "Fuglsang Bryggeriet"

Næste dag skulle vi sejle kapsejlads, og der var frisk luft. Derfor blev vi enige om, at stille masten lidt frem, Og det var meget enkelt, da den havde de kæder jeg har nævnt tidligere. Vi kan sejle mere højde når masten

stilles frem. Vi sejlede godt, men ingen præmie.

Anden krise kom da vi kom hen til Halk hoved og skulle sejle mod Aabenraa Fjord. Ib ville mere sydover. Hvis vi gjorde det, kom vi syd for Als. Så jeg protesterede. Vi skulle styre mod de to høje, Gyldenbjerg og Løvhøj, på Barsø. Jeg fik ret. Vi kom til Aabenraa.

Turen med Finn Boubjerg.

En weekend sejlede jeg med Finn Boubjerg til Barsø i hans u-klassede juniorbåd. Sydøstlig vind, med megen vind og store søer. Jeg blev nødt til at lænse undervejs. Men Finn havde ingen pøs, så jeg måtte øse med en gummisko. Det gik også. Da vi kom til Barsø, var vinden gået om i sydvest med regn og torden. Vi fik teltet stillet op, kom i tørvejr efter, at vi gravede vandrender rundt om teltet. Også en fin tur.

Finn var en guttermand. Jeg kom meget sammen med Finn. Vi spillede kort oppe på hans værelse, eller vi var ude at pilke torsk sammen ude på fjorden, gerne ud for Aabæk. Han var et år ældre end mig, og boede i "Vikingegården" der ligger på Reberbanen. Han havde en bror der hed Ole. Han solgte antikviteter. Deres mor var min lærerinde i grundskolen. Finn, Ole og deres mor lever ikke mere.

Inden jeg slutter mine fortællinger om juniorbåde, skal jeg blot nævne en lille ting som jeg blev meget stolt af. Jeg referer fra BT, tror jeg det var, oktober 1956, hvori der stod følgende: formanden, lærer Marius Frank overrakte "Puk-alen" til den kun 13-årige Kaj Julius Nielsen, for det bedste sømandsskab i sommerens forløb.

"Økse 15 Menuet" på vej ud af Piratjollen.

Jeg har ikke sejlet meget i piratjolle, men den skal alligevel med i denne historie.

Det er en 2 mands jolle som blev designet af en tysk båd bygger ved navn Carl Martens. Den blev bygget i træ med fok og storsejl, på 10 m², 5 m lang. I 1960 måtte den bygges af glasfiber, og senere i 60'erne blev det tiladt at sejle med en spiler.

"Økse 15 Menuet" Gemle Bedding i Sydhavnen.

Den har været populær i Danmark i mange år, men er nu på retur. I slutningen af 40'erne blev der bygget 12 joller i Aabenraa ude hos Kruse. Foregangsmand var Uffe Kunøe. Da jeg blev medlem i klubben var der fortsat en del af dem i havnen. Bruno var skipper på en af dem, og det var på Økse 82, "Carioca"

Jeg var gæst hos ham i slutningen i 1956/57 hvor vi deltog og blev klubmester.

Jeg kan huske at jeg **IKKE** havde rigtigt regntøj. Jeg havde en sydvest, regnfrakke og gummistøvler. Jeg kan huske at når det regnede kraftigt, sad jeg på dørken med benene langt inde under fordækket for ikke at blive for våd. Men glem det, jeg var gennemblødt. Men en fin tur alligevel. Jeg har også sejlet med økse nr. 15. Den hed "Menuet" og var en meget velsejlende båd.

Den gang min far var aktiv i sejl klubben var han engang følge båd med piratjollerne til Fåborg. Jeg ved ikke i hvilken anledning, men min mor og undertegnede skulle komme til Fåborg. Vi blev hentet af en hr. Nissen fra Aabenraa Brødfabrik i hans bil. Da boede vi på Nybro 1. Turen gik via Sønderborg til Mommark og så med færgen til Fåborg. Dengang gik toget over den gamle bro i Sønderborg og derfra til Mommark.

Far var også indirekte anledning til at en af mine gamle sejlerkammerater, Mads Mikkelsen, købte en piratjolle, økse 78, "Tango" De piratjoller der blev bygget i Aabenraa, havde et dansenavn. Mads Mikkelsen var med en tur i fiskerbåden dengang han var sø

spejder i Aabenraa, og det var anledning til af han begyndte at sejle, og stadig sejler den dag i dag i 2016.

Uffe Kunøe og Peter Jessen købte en ny piratjolle. Den fik nr. 362. Det er samme nummer som min fars fiskerbåd. Det syntes man var sjovt, den fik navnet "Pjuk" (Peter Jessen, Uffe Kunøe)

Så har jeg sejlet med Orla Hansen da vi skulle til Kalvø til pinsestævnet i 60'erne. Men vi kom ikke længere end til Åbæk. Vi var 3 personer den dag, og havde meget grej om bord, og det blæste en del fra NØ, og da piratjolle ikke har meget fribord, tog vi en del vand ind. Så vi sejlede tilbage, tog båden på land og kørte båden til Kalvø.

Bænken ved "Æ miljø" Østre Havnevej.

Afslutning af sejlsport

De afsluttende dele indeholder følgende:

1. Jette som optimist
2. Fælles både, Jan og Kaj
3. NK D 20 "May Brit" og "Eleonora"
4. John A. Good
5. Maxi 84.
6. Aabenraa Sejl Club.

Alle disse dele ligger allerede i mine dagbøger med undtagelse af John A. Good. Derfor vil jeg ikke uddybe mine oplevelser i disse dele væsentligt.

Jette som optimist sejler.

ASC har i mange år haft en meget aktiv juniorafdeling hvor man havde optimistjoller, Flipper joller med mere. Også i de fleste danske sejlklubber var der i en årrække Juniorafdelinger.

Også i den såkaldte Syd kreds var der oprettet juniorafdelinger. Den omfattede Assens, Haderslev, Aabenraa,

Jette er foran.

Sønderborg, Augustenborg og Gråsten.

Jeg tror, Jette startede i 1978. Den første sæson kunne man leje en optimistjolle i Aabenraa Sejl Club. Man startede i B-rækken. Og der startede Jette også. Hvis man vandt nogle sejladser, rykkede man op i A-rækken.

Jette klarede sig godt, så året efter kunne hun starte som en A-sejler.

Hun ønskede at fortsætte med at sejle, og det krævede, at vi skulle købe en optimist jolle til hende. Vi købte en optimistjolle der fik nr. 3593 og gav den navnet "Baccara" efter en rose.

Jette er klar til at gå i vandet.

ASC afholdte som minimum årligt en weekend sejlads for joller. Jette deltog naturligvis, og jeg deltog i en af ledsagerbådene. Vi havde til opgave at følge sejlerne hele banen rundt. Hvis en båd kæntrede eller fik havari, skulle vi straks assistere.

En gang fik Jette et kraftigt slag i en arm af bommen. Det var voldsomt. Hun kom i land og jeg kørte hende op på skadestuen, og en læge så på sagen. Det var heldigvis ikke sket noget alvorligt. Vi var bange for at armen var brækket, men det var den heldigvis ikke.

Jette deltog i de normale aftensejladser hver mandag og onsdag. Æn gang om året var der en tur ud til Åbæk hvor man fik grillpølser og sodavand. Meget hyggelig.

Optimisterne på vej til Åbæk.

Jette og Ulrik Plousbæk på slæb af "WAW-WAW"

Den årlige sommer lejer afholdtes tæt ved Skt. Hans. Jeg tror Jette tog, en eller to gange. Den ene gang blev sommerlejren afholdt af Sønderborg, og jeg tror det var på Arnkilsøre. Men det gik ikke så godt for Jette. De overnattede på en mark, og hun fik høfeber og blev kørt hjem første nat.

Louise og Jette har begge vundet præmier

ASC forventede, at forældrene skulle hjælpe ved til rigning af bådene, isætning og optagning af bådene. Jeg tilmeldte mig som instruktør. Niels Thulstrup, Louises far, og mig var sammen i en af motorbådene. Thulstrup, kaldet, Tulle, styrede bådene, og jeg var som sagt instruktør. Det var meget, meget hyggeligt og interessant

Tulle kom direkte fra arbejde, hoppede straks i båden og vi sejlede af sted. Tulle havde sin madpakke med, og vi havde to pilsnere med til deling. Årets sejlads blev afsluttet med en sejlads for forældrene. Den var sjov.

Forstil jer en af de store forældrene, som lige kunne komme ned i en optimistjolle. Nogen af dem for første gang. Nogle faldt i vandet eller andre kæntrede. Det var godt der var motorbåde med til at assistere. Efter sejladsen blev der afslutning i restauranten med en dejlig middag, og uddeling af præmier. Jeg vandt ingenting.

Jeg har også meldt mig til som instruktør ved en sommer lejer på Kragesand som ligger ved sydspidsen af Broager.

Tulle var også med. Ham og mig fik til opgave at tømme alle "lokumsspande" Jeg ved ikke hvorfor lige netop Tulle og mig der skulle gøre dette. Men vi gik bare i gang, og fik det naturligvis gjort. Vi fik mange

kommentarer undervejs. Men sådan var det. Det var sjovt.

Carl Dela, en af forældrene, der havde sin campingvogn med, tilbød mig at overnatte sammen med ham, og det gjorde jeg. Næste morgen skulle vi ned til stranden for at sætte bådene i vandet.

Men pludselig fik jeg meget ondt i ryggen. Der var flere der kom med gode ideer, men det hjalp ikke. Konklusionen blev den, at det var kun et at gøre, og det var at få fat på Karen. Det var før mobiltimernes tid, så jeg ved ikke hvem, og hvordan vi fik fat i hende.

Jeg kom ind i bilen og vi kørte hjem, men så kom problemerne. Jeg kunne ikke komme ud af bilen. Vi kontaktede vores læge, Søren Baandrup, der heldigvis havde vagt. Jeg fik en sprøjte og det lindrede. Vi havde også ringet til Falck, og de kom meget hurtigt. De fik mig ud af bilen og placerede mig på en bære og ind i stuen. Jeg blev placeret på gulvet i stuen, og der lå jeg nogle dage hvorefter jeg kom op i sengen på 1. sal.

Karen holder Jettes jolle 1979.

Efter nogle år som optimist, ville Jette gerne sejle i en Flipper jolle. Optimisten blev solgt, og Jette købte en Flipper jolle sammen med Helle Jeppesen. Det gik meget fint med denne jolle.

Men én ting kan jeg ikke forstå. Flipper jollen krænger når den krydser, og det generede ikke Jette. Men når vi sejlede på kryds i LM var hun meget nervøs.

En lørdag eftermiddag var vi, Karen og mig, sammen med Jens Christin og hans skoleklasse ude i Åbæk, og pludselig så jeg to personer som kom hen imod os. De kom trækkende med en Flipper jolle. Masten stod helt skæv.

Vi spurgte naturligvis hvad der var sket, og så vidt jeg husker svarede de, at maste sporet var gået i stykker og båden krængede. Da var Jette slet ikke nervøs, selvom der var en del vand indenbords. Hun syntes bare de har haft en fin tur.

I den kommende uge kørte jeg båden til reparation oppe i Genner. Jeg tror båden blev solgt senere på året, og så stoppede Jette med at sejle.

Fælles både, Jan og Kaj.

I slutningen af 1979 købte jeg en LM 22 sammen med Jan Wojtczak. På dette tidspunkt var vi begge ansat hos SM Hjorkær

Jan var ingeniør og kommer fra Haderslev hvor han har sejlet som junior i Haderslev Sejl Club. Jeg mener HSC havde to juniorbåde: J 52 "Drøn" og en ved navn "Coxy Cola". Jeg tror Fuglsang Bryggeriet sponsorerede "Coxy Cola"

Jan ejede i forvejen en mindre båd ved navn "Vibeke" som var hans datters navn. Den ville han sælge, hvorefter han var klar til at købe en båd sammen med mig.

En aften skulle vi sejle hans båd hjem fra Kalvø. Det var en fin aften med ledt vind. Vi købte et par madpakker og sejlede over til Barsø hvor vi droppede anker for nordsiden af øen. Vi kunne næsten komme helt ind til stranden. På et tidspunkt begyndte det at komme mere luft fra nordøstlig retning og med torden i det fjerne.

Vi hævede anker og sejlede mod Aabenraa. Efterhånden kom der mere vind og kraftige tordenskrald, men endnu ingen regn. Vi kom ind i havnen lige da det begyndte at regne. Det var en meget fin aften.

Valg af LM 22, "Waw Waw"

Så kom problemet. Hvilken båd skulle vi købe? Vi havde flere forslag på bordet. Vi var enige om, at det skulle være en båd som var god for familien.

Vi blev enige om, at det skulle være en LM 22, og en aften var vi i Kolding hvor LM viste deres program, og vi blev helt sikker på, at det skulle være en LM

Vi fandt LM 22, D 200 ved navn "WAW-WAW." Båden stod hos LM i Lunderskov. Vi blev enige med LM om båden og kunne hente den inden jul 1978.

LM havde ændret lidt på denne båd i forhold til standardversionen. Den havde en højere mast og dermed et større sejlareal, samtidig med, at den fik en lettere køl.

Formålet med disse ændringer var, at man ville se om denne båds sejlegenskaber kunne blive bedre end standardversionen. Jeg kender ikke resultatet af værftets test. Men efter de første sejlture fandt vi ud af at båden var blevet meget rank.

"WAW-WAW" afhentes. Jan med ryggen til. 1978.

Jeg mener, at vi betalte godt 60.000 kr. for båden. Den var godt udstyret.

Båden havde Genua I på 18,5 kvm og Genua II på 14,5 kvm. To spillere, søgelænder med for- og agter pul pit, kompas, log, anker med bly tov, spritapparat, rorpindsforlænger, batteri, komplet toplanterne og dobbelt head foil. Jeg tror det var det hele.

Inden vi købte båden, lavede vi en kontrakt mellem Helle og Jan, Karen og mig. Carlo Daus-Pedersen var i besiddelse af en model, og den arbejdede vi videre på. Alt var delt på 50/50 % basis. Jan kom med en påhængsmotor som var hans egen.

Jan var teknikeren og jeg var maleren. Vi fik oprettet en bankkonto til "rederiet" og jeg skulle bogføre. En gang om året skulle vi afholde en generalforsamling. Bagefter en god og dejlig middag.

Inden vi hentede båden, skulle vi skaffe et vinterstativ til den. Men det var ingen problem. Jeg mener vi

fremskaffede en model fra LM. Jan fik fat i de nødvendige materialer fra SM, og en lørdag satte vi et stativ sammen hos Jans bror, Michael, i Haderslev.

Vi havde forinden lånt en varevogn hos SM, og den transporterede vi hjem til Aabenraa. Jeg mener Karen og Jens Christian var med i Haderslev den dag. Båden skulle overvintre på "Æ miljø", som vi kalder det. Det er på Østre Havnevej med en overdækket presenning. Vinteren 1978/79 var meget hård med isvinter til helt hen i marts.

Vi gik straks i gang med klargøring af båden når vejret tillod dette. I vinterens løb har vi målt op til nogle hylde indvendig i båden. Dem fik vi monteret hurtigst muligt hvorefter vi fik båden klargjort hvorefter vi fik den sat i vandet. Derefter satte vi masten på og sejlede på plads i Aabenraa Sejl Clubs F-bro, og så var vi klar til at sejle.

Det var en fin dag vi fik den første sejltur på. Vi meldte os til Sønderborg Sejl Clubs årlige natsejls, Als rundt. Jørgen Bonefeld var med som tredje mand. Han stod først om bord i Sønderborg. Vi så frem til denne sejls, men i løbet af eftermiddagen begyndte det at blæse op fra nordvest, endda meget kraftigt.

Als Rundt 1979. Jule, Jørgen og Jan.

Vi gjorde klar til starten. Vi havde den lille genua på og havde rebet storsejlet. Men pludselig fik vi et meget kraftigt vindpust som gjorde, at båden lagde sig meget kraftigt ned. Jørgen stod oppe på fordækket og var lige ved at glide ud i vandet. Da blev vi klar over hvor rank båden var.

Jeg var skipper denne weekend, og jeg besluttede mig for, at vi ikke skulle gå til start. Det er altid skipperen der bestemmer om bord, og Jan og Jørgen var enige med mig om denne beslutning.

Vi satte Jørgen i land og han kørte hen til bureauet og oplyste, at vi ikke ville starte. Derefter kørte han til Aabenraa og kontaktede Helle og Karen at vi ikke ville deltage i nævnte sejls.

Hvad gjorde Jan og mig så? Vi blev enige om, at vi ville starte påhængsmotoren og sejle op til Sandbjerg hvor vi ville smide anker og vente til næste dag for at se hvordan været ville se ud. Nu var det tid til at få noget aftensmad. Derefter til køjs. Hyggelig aften med en lille Whisky.

Næste morgen blev jeg vågen ved at jeg hørte en der sagde: "Se hvordan de hygger" Det var Bruno der i sin Elvstrømmer lænsede ned af Alsund på vej mod Sønderborg. Jeg tænkte: Gad vide hvordan de har haft det i nattens løb. Jeg talte med Bruno da vi kom til Aabenraa, og han kunne fortælle, at de har haft meget luft og sø i nattens løb. Så det var godt vi ikke tog af sted. I årenes løb har vi na-

Blå Bånd sejlads 1980.

turligvis deltaget i flere kapsejladser. De fleste lokalt. F.eks. til torsdagsaftener, klubmesterskab, hovedkapsejlads og Blå Bånd. En enkel gang del-

tog vi i en kapsejlads i Årøsund. Resultaterne udeblev. Vi sejlede ikke hurtigt nok, og når det var en del vind, havde vi meget svært ved at følge med.

Vi vandt dog en torsdags aften hvor der kun var 2 - 3 sekundmeter vind. Bruno var med om bord den aften. De andre kunne slet ikke følge med. Det var rigtig "Waw-Waw" vejr.

Men normalt var der altid en større vindstyrke når vi sejlede. Vi besluttede os derfor at købe en ny fok. Jeg kan ikke huske hvor stor den var, men den var af en sådan størrelse, at vi kunne bære den når der var en del vind så båden ikke krængede så kraftigt som den ellers vil gøre når vi sejler med den lille genua. Det var fint, men vi sejlede fortsat ikke hurtig nok og kunne ikke følge med. Når båden krængede en del, havde den en del afdrift.

Familietur 1979.

Jens Christian, Jette og Karen.

Vi var naturligvis også ude at sejle med familien. Engang var jeg med Jan inde af Haderslev Fjord. Jans far, en gammel sømand, ville gerne have en tur ud af fjorden og satte ham på land ved Årø Sund.

Jeg ved ikke hvor meget Jan har været af sted med hans familie. Med min familie har vi sejlet en weekend til Kalvø. Flere gange har vi sejlet ud til Skarrev hvor vi droppede anker, og badede.

Vi havde en tur sammen med Jan. Han havde ansvaret for opbygning af en havn til en sejlklub i Geltinger Bucht, nærmere betegnet ved Wackerballig.

Jan var naturligvis inviteret med til indvielsen. Her fik Jan den ide, at så skulle "Waw-Waw" repræsentere med de danske farver. Lørdagen før sejlede vi båden til Wackerballig. Om bord var Jan, Kaj, Karen, Jens Christian og Vibeke. Det var en fin tur. Vejret var fint med en behagelig vind.

Båden skulle hentes hjem på et senere tidspunkt, og det fik vi også gjort. Vi inviterede Johnny Green med som tredje mand. Det var en fin tur med let til frisk nordvestlig vind og dejligt solskin vejr. Vi havde en flaske Gammel Dansk om bord. Den hyggede vi os med på vej mod Danmark.

SM's bestyrelse var også inviteret, og da jeg undertiden havde bestyrelses opgaver, deltog jeg også. Vi skulle seje fra Egernsund i bestyrelsesformandens store motorbåd. Bestyrelsesformanden var teglværksejer Reinhard Tychsen. Stor motorbåd og kæmpe traktor til brug i teglværket. Alt var stort hos Reinhard Tychsen. Det var faktisk en fin tur. Desværre var suppen i Wackerballig blevet sur, så vi sejlede retur til Egernsund og fik middag der.

Spilersejlad. Karen ligger på fordækket og soler sig.

Jeg har flere gange været med Karen ude af fjorden, og når det var en dejlig eftermiddag med en dejlig østlig vind, satte vi den lille spiler på og lænsede ind af fjorden, medens Karen lå oppe på fordækket og nød solen.

I 1979 havde vi Jette fra Calgary på besøg en hel sommer. Hun ville gerne sejle en tur. Det blev til 2 dejlige ture. Engang til Assens og retur, og en anden gang til Dyvig, Augustenborg og retur. Det var nogle dejlige ture.

Men efterhånden fandt vi ud af, at vi gerne ville sejle, i en folkebåd. "Waw-Waw" var helt i orden, men den kunne som sagt ikke følge med i kapsejladserne.

"WAW-WAW" solgt til Haderslev april 1985.

I 1985 solgte vi båden til en familie i Haderslev. Den 20. april 1985 sejlede vi med den nye ejer båden til Haderslev. Det var en kold og blæsende tur. Vi sejlede kun med et rebet stor-sejl og rundede Halk hoved i en kraftig snebyge. Men hele turen gik uden problemer.

Folkebåden F DEN 671.

Den 8. marts 1986 kørte vi til Kerteminde for at besigtige en folkebåd. Det var FDEN 671, årgang 1977. Vi syntes godt om båden, og købte den for kr. 93.500. Båden har tidligere været hjemmehørende i Aabenraa.

Vinteren 1985/86 var meget hård, jeg mener endda, at vi havde isvinter. Lige så snart det var muligt, kørte vi til

Kerteminde for at få båden gjort klar, og den 3. maj 1986 sejler vi båden fra Kerteminde til Aabenraa via en overnatning i Fåborg.

Vejret var fint. Solskin og østlig vind. Storebælt broen eksisterede endnu ikke dengang. Når man sejlede forbi ved Knudshoved, skulle man blot passe på at der ikke kom en færge enten på vej ind eller ud af færgelejet.

Undervejs serverede Jan en dejlig dåse ret. Flot. Vi ankom til Fåborg henunder aften og fik en fin plads, ikke langt fra toilet og bad.

Næste morgen var vi klar til at sejle mod Aabenraa, men lige inden vi kastede fortøjningerne kom havnefogeden forbi og krævede havnepenge. Det fik vi ikke gjort i skyndingen i går aftes..

Igen fint vejr. Da vi kom op til Lyø, kunne vi ikke finde Lyø bøjen. Den er nok forsvundet på grund af isgang. Vi ankom til Aabenraa godt middags-tid.

Båden var klar til diverse kapsejladser i sommerens løb, og vi deltog så meget vi kunne. Vi fandt ud af, at sejlet var lidt slidt, så vi købte et brugt stel af Bruno. Jeg mener ikke vi vandt præmier, men vi kunne følge med, og det var det vigtigste. Så måtte vi blive dygtigere i årenes løb. Vi fik en lille "pokal" fordi vi en aften hjalp FDEN 766 der var to om bord og

den ene af dem faldt over bord. De kunne ikke hjælpe sig selv, så vi skyndte os at sejle ud til dem, og fik reddet den pågældende.

I løbet af oktober tog vi båden på land i "Æ Miljø" og kørte den ind i en lade tilhørende den tidligere ejer, Hans Christian Frihagen.

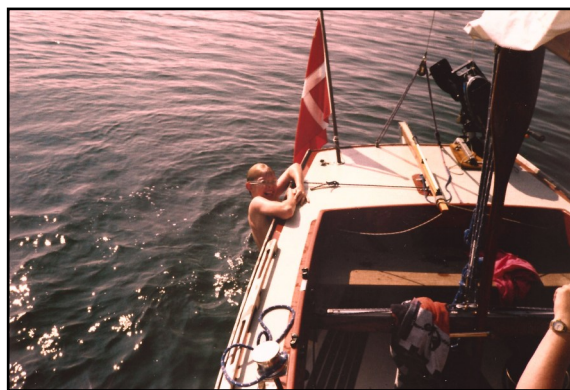

"WAW-WAW" søsat efter renovering.

I foråret 1987 lånte vi Brunos lade. Båden skulle renoveres. Cockpitkarmerne skal males. Den oprindelige kulør, mørkerød/brun, er falmet meget. Masten skal skrubes i bund og lake-res. Den har vi transporteret op til Stubbæk, hvor vi har fået lov til at renovere den i en af Sækko Presenning A/S haller på Lundsbjerg.

Renoveringen tog en del tid. Men resultatet var meget godt, og båden var rigtig flot da den kom i vandet.

Vi har været ude på fjorden flere gange i sommerens løb når vejret tillader det. Vi smed også ofte anker ud for Skarrev og var ude at bade.

"Jens Christian som vandhund.-"

Vi, det vil sige de lokale folkebådssejlere, besluttede, at vi i 1989 ville fejre Sct. Hans aften ude på Barsø. Jeg tror vi var 7 både af sted og havde lejet Spejdernes hus.

Vi sejlede af sted fredag aften. Karen, Jens Christian og mig sagde hunden sov i båden. Jan var også med, men han sov i spejderhuset.

Dagen efter havde vi træning med starter og så videre. Vi havde fået lov til at låne Sejl Clubbens hjælpe båd, "Botniaen" som vi kaldte den.

ASC bådene Sct. Hans aften på

Sct. Hans aften var den 23. juni 1989. Øernes beboer deltog naturligvis også

den aften. Bruno har bedt mig om at holde bålet. Det var en rigtig dejlig aften.

Næste dag fortsætter vi med træningen. Andre gik en tur rundt om øen.

Afslutning af sejlsport - Afsnit 2.

I løbet af dagen fik Karen kraftig høfeber. Hen på eftermiddagen blev hun kørt hjem. Jeg blev derfor enig med mig selv om, at så kan jeg sejle hjem i løbet af aftenen. Jan tog også med, og Jens Christian ville naturligvis gerne sejle med. Vi fik en fin sejltur hjem.

På et eller andet tidspunkt spurgte Jan om jeg ville sejle båden sammen med ham til Ærøskøbing. Helle og Jan ville holde ferie i Ærøskøbing en uges tid. Det ville jeg naturligvis gerne. Vi sejlede fra Aabenraa en fredag aften i en dejlig vestlig vind. Så vi tog stagen på, og så gik det derud af. Vi ville overnatte i Fynshav.

Tidlig næste morgen sejlede vi af sted fra Fynshav, og ankom til Ærøskøbing i tid til at jeg kunne sejle til Svendborg med Svendborg-Ærøskøbing færgen.

Ideen var nemlig den at Helle skulle ankomme til Ærøskøbing fra Svendborg og jeg kunne så sejle tilbage til Svendborg. Det lykkedes. Karen og Jens Christian stod på kajen i Svend-

borg. Vi kørte til Aabenraa i løbet af dagen.

Da jeg blev alvorlig syg i december 1989, turde Karen ikke sejle med mig mere. Det forstår jeg godt. Tænk bare hvis jeg blev syg medens vi var ude på vandet. Det var forfærdeligt.

Jeg blev enig med mig selv om, at jeg så ville sælge min part af båden, og orienterede Jan om dette. Det beklager Jan naturligvis, idet han ikke ville overtage min part, og at båden derfor skulle sælges.

Fru Kunøe døber FDEN 671 til "UFFE".

I foråret 1991 overtog Aabenraa Sejl Club (ASC) båden. ASC havde oprettet en sejlerskole, og båden skulle således være clubbens skolebåd. Båden blev døbt "Uffe" efter den tidligere formand Uffe Kunøes navn. Fru Ulla Kunøe døbte båden.

Så er jeg færdig med at være bådejer. Hvad vil vi nu lave? Jan havde besluttet sig for gå ind i foreningsarbejde. Jeg kan ikke huske om, Jan kom ind i

ASC's bestyrelse, men han kom ind i Dansk Sejlunions bestyrelse fra ASC og ville være dommer. Han blev en virkelig god og respekteret dommer, og det blev han endda indtil han døde pludselig den 13. december 2015, født 7. juni 1943. Jeg var meget glad for Jan. Vi havde båd sammen i 10 år, og det var en dejlig periode.

Til Jan sagde jeg dengang, at jeg ville finde mig en hyre så jeg fortsat kan sejle om torsdagen.

3. NK D20 "Maj Brit" og "Eleonora" ejet af Hans Clausen.

Jeg spekulerede meget på hvem jeg nu ville kontakte for at få en hyre. Jeg kunne se to muligheder: enten sejle med en folkebåd eller tale med Hans Clausen.

Hvis jeg vælger en folkebåd, forpligter jeg mig til at deltage i udenbys sejlads flere gange i løbet af en sommer. Det ville jeg ikke. Jeg ville helst blive hjemme ved familien.

Jeg besluttede mig derfor at kontakte Hans Clausen. Ham kender jeg og ved hvad han står for. Han var kaptajn og med ham var sikkerheden altid helt i top. Jeg mødte ham i 1962/1963 da han blev skipper på m/s "Stegvig" fra Aabenraa tilhørende "Sønderjysk Rederiselskab A/S."

Senere blev han lods på Albuen i Nakskov fjord. Den 15. august 1980, blev han lods i Aabenraa lodseri.

Hans var ejer af en nordisk krydser, NK D 20 "Maj-Britt" Båden er bygget i 1945, mahogni, og er ofte betegnet som klassens smukkeste båd. Den blev brugt til at propagandere for lystsejlads og blev fragtet landet rundt. Bådens længde var overalt: 10,66 m.

Båden blev tilmeldt de normale torsdagssejlads i ASC. Jeg blev inviteret med til en enkelt torsdagssejlads. Den var dejlig at sejle med. Et dejligt skib.

I 1986 havde Hans tilmeldt båden til en sejlads i Ebeltoft arrangeret af DFÆL, (Dansk forening for ældre lystfartøjer), og han spurgte om jeg havde lyst til denne tur. Og det havde jeg naturligvis.

"MEJBRIT" ND 20 i Ebeltoft havn 1986.

Vi tog af sted onsdag, den 9. juli 1986 kl. 08.15. Besætningen bestod af følgende udover Hans: hans søn Hans Christian Clausen, Holger Fink (en gammel skolekammerat og så mig selv sagde hunden. Meget luft fra NW, men det var en god tur. Vi ankom til Juelsminde kl. 18.15.

Vi var meget tæt på en grund inden vi kom til Juelsminde. Vi overså en bøj øst for indsejlingen til Juelsminde, og kunne mærke, at vi var meget tæt ved at gå på grund. Vi bommede over, skar ud, og så var den reddet. Det ville have været flovt for Hans som lods at gå på grund.

*"MEJBRIT" bliver fortøjet.
Kaj på fordækket.*

Tidlig af sted næste morgen og ankom til Ebeltoft kl. 16.30. Overnatning i Hans og Margits sommerhus. Kl. 20.00 velkomst til deltagerne om bord på fregatten "Jylland" der var under renovering. Jette og Jesper var også i sommerhuNæste dag, fredag den 11. juli ankom Karen og Jens

Christian. Aftensmad i sommerhuset, og vi havde det hyle grint.

Søndag den 13. juli kapsejlds. Vi fik en 3. plads, og det er vi tilfredse med. Efter frokosten kører vi hjem efter en dejlig weekend i Ebeltoft.

Holger Finks bil havde det ikke så godt, så vi aftalte, at vi skulle se om hans kone, Ellen, kom med hjem uden problemer.

Umiddelbart efter at vi havde solgt folkebåden kontaktede jeg Hans Clausen og spurgte om han manglede en mand, og det gjorde han, så jeg fik en hyre hos ham. Det var jeg meget glad for.

Han havde solgt den Nordiske krydser, og havde købt en nyere båd ved navnet "Eleonora". Jeg mener den var på 31 fod, glasfiber, og tegnet af den hollandske designer van der Stadt og bygget i Finland 1985.

Da Hans havde købt båden, måtte han konstatere, at båden var meget rank. For at kunne styre den, foretog han et par ændringer af den. Storsejlet blev reduceret med hele kappen, og herved måtte han forkorte bommen. Jeg mener det var med 45 cm. I kølen tilsatte han en blyklump på 120 kg. Og det hjalp, så var båden til at styre, selvom den fortsat var lidt rank.

I foråret hjalp jeg normalt med at gøre båden klar og satte masten på. Vi

var normalt 4-5 personer om bord ved torsdagssejladserne. Det kunne være følgende personer: Hans som skipper og Holger Fink, Ole, Jens Christian Clausen og undertegnede.

"ELEONORA" - Torsdagssejladserne 1982.

Vi deltog normalt i torsdagssejladserne og Blå Bånd. Vi sejlede i et handicap løb, og havde det vanskeligt ved at vinde i vores løb. Vi var bedst i let luft, og vi havde da også fået en første plads.

Efter sejladserne satte vi os ned i kahytten og snakkede "klogt". Først skulle aftenens sejlads diskuteres og gennemgået. Derefter talte vi hver aften om søfart generelt og hvad vi hver især havde oplevet i årenes løb. Holger Fink var også navigatør og havde i sin tid sejlet sammen med Hans.

Den 7.7. 2001 deltog vi som hjælpebåd ved et stævne for H-både i Aabenraa. Her kom Hans professionalisme frem. Vi skulle ligge helt stille ved mållinjen. Hans havde forinden beregnet hvor meget line vi skulle lægge ud og hvor meget lod vi skulle have på linen. Det fungerede perfekt. Se så er det dejligt at sejle med en professionel sejler.

Om aftenen sad jeg sammen med Hans om bord på "Eleonora" og han spurgte om jeg havde lyst til at tage på sommertogt med Hans og Margit næste år. Det sagde jeg ja tak til. De nærmeste detaljer kan vi tale om senere.

I Langø havn. Eriks kone Margit og Hans 2002.

Den 11. juli 2002 tager jeg så af sted på sommer togt med Hans og Margit. Målet var som følger: Dyreborg - Marstal - Langø - Lohals - Faaborg - Aabenraa.

Det var en meget fin tur. Vi var på Langø fordi Hans havde været lods

på Albuen i 12 år, så han vil gerne hilse på gamle venner. En helt ny fiskerbåd ankom til Langø fra Fåborg så der var en stor velkomst til båden, og om aftenen var der middag hos Hans gode venner, Erik og Inge, idet det var deres søn, Martin, der var ejer af den nye fiskerbåd. Vi var med på en "præsentations" tur.

Lørdag, den **5. juli 2003** er jeg igen med på sommertogt fra "Eleonora"

Målet i år var som følgende: Først til Middelfart - Juelsminde - Ebeltoft - hvor vi var i 2 dage - Langør Havn på Samsø - Kerteminde - Rantzausminde - Aabenraa. Igen en rigtig dejlig tur. Langøre på Samsø er for mig et af de allerbedste steder jeg har været til i Danmark.

Medens vi var i Ebeltoft, tog vi en taxa op til Margit og Hans sommerhus hvor vi fik en dejlig frokost.

Søndag den **4. juli 2004** af sted på 3. togt med Hans og Margit. Målet i år var som følger: Dyreborg - Marstal - Langø (3 overnatninger) - Thurø Bund - Fåborg (2 overnatninger på grund af dårligt vejr.)

Vi sejlede for motor fra Thurø Bund til Fåborg. Meget dårligt vejr med meget luft, og meget sø.

Det dårlige vejr fortsatte. Da vi tog af sted fra Fåborg, var det med storsejlet helt rebet ned og krydsfokken. Men

det gik meget, meget fint. Margit lå inde i kahytten og væltede rundt på grund af kraftig søgang og mange stag vendinger.

2004 var den sidste sejlads om bord på "Eleonora" Hans ville nu sælge båden, da hans ville flytte fra Hostrup Skov og ind til Aabenraa.

Det har været nogle dejlige sæsoner med Hans, Margit og "Eleonora" Heldigvis har jeg fortsat kontakt med Hans og Margit.

4. John A. Good, Kingston-uponYHull, England.

I begyndelsen af september 1966 fik jeg et job hos John Good & Sons Ltd., 71 High Street, Hull telefon 25781. mit lokalnummer blev 55. Selskabet var et shippingfirma, og jeg blev installeret i afdelingen for tysk import af stykgods fra Hamburg og Bremen.

Ganske kort tid efter jeg havde fået min plads i afdelingen blev jeg kontaktet af afdelingslederen, Eric Jordan, der spurgte mig følgende: "Do You play golf"? Jeg svarede NO og svarede så sagde, at jeg sejler. Han svarede derefter, at så kunne jeg kontakte John A. Good i eksportafdelingen til USA.

På et tidspunkt kontaktede jeg John. Han oplyste, at han var ejer af en dragesammen med en person ved navn

David Rudd. Jeg sagde, at jeg aldrig har sejlet i en drage, men gerne ville sejle sammen med dem hvis det var muligt. Jeg kan ikke huske om vi lavede en aftale, men jeg kom ud at sejle med dem året efter.

I 1967 kunne jeg så sejle sammen med John og David i deres drage. Dragen er beliggende i Bridlington, og sejladsene foregår i Bridlington Bay. Jeg ved ikke hvor gammel dragen var, men jeg mener den er bygget hos Børge Børresen i Vejle.

For mig vil det nu være helt anderledes at sejle i en havn der er påvirket af ebbe og flod. Ved ebbe ligger båden helt ned i mudderet. Der er ingen bro, og vi kan kun komme ud til båden i en lille motorbåd.

En ting der også var helt nyt for mig, var de engelske sejlerudtryk, f.eks.: sheet = skøde, halliard = fald. Men det fandt jeg hurtigt ud af.

Jeg tror vi normalt sejlede en lørdag eller søndag ude i bugten. Nogle gange i løbet af året deltog vi i "The Filey Race" Det var en distancesejlad nord på langs kysten til en bøjvande vi skulle runde og retur til Bridlington. Vi skulle som regel altid starte meget tidligt om morgenen ved højvande og kom hjem igen på næste højvande. Nogle gange kom vi retur før der var vand nok i havnen. Så måtte vi vente udenfor før vi kunne komme ind.

Det var et godt sejlområde på trods af strømforhold som følge af ebbe/flod. Ved øst lige vindretninger var der en del sø.

I 1968, tror jeg det var, inviterede John mig med til at sejle Guld pokal sejlads i Edinburgh, og det ville jeg naturligvis gerne.

Vi skulle ikke sejle til Edinburgh. Båden blev transporteret på en af firmaets lastbiler. Ikke en stor lastbil, nærmere en mini, men stor nok til at båden kunne placeres der. Der var plads til to personer i kabinen. Tredje personer skulle sidde/ligge inde i bådens cockpit, og det var mig.

Da vi skulle afsted var Johns mor til stede. Hun synes det var synd for mig at jeg skulle sidde oppe i båden. Men det gik meget fint, og jeg havde en pragtfuld udsigt, specielt da vi kom op til Berwick upon Tweed, Scotland.

"STROLLER" i Granton, Skotland 1968.

Vi holdt en lille pause under vejs, og de spurgte om jeg havde det godt om bord. Jeg kunne svare, at det gik fint. Det var de glade for at høre, for som de som de sagde, det er meget larm inde i kabinen.

Vi fik båden i vandet i en lille havn der hedder "Granton" Vi fik masten på, og så skulle vi op til vores logi, og jeg tror det var et boarding house.

Havnen Granton havde ingen lockgate, og det vil sige vi kunne sejle ind og ud af havnen uden begrænsninger ved ebbe og flod.

Jeg kan ikke huske hvordan det var at sejle, men det var dejligt i Scotland. Arrangørerne havde arrangeret et par aftener for deltagerne. En aften hos en af de lokale deltagere som havde en drag ved navn "Mahjong" Det er nok det eneste navn jeg kan huske. Vi var nu i Scotland, og der blev trakteret med whisky. Dejligt.

John A. Good tv. og David Rod th.

En dag var sejladserne udskudt. Vi benyttede denne dag til at besigtige

Edinburgh Castle, og kørte ud til King Arthurs Seat lige udenfor Edinburgh. En aften fandt vi ud af, at der var en restaurant udenfor Edinburgh der reklamerede med danske smørrebrød. Det var Johns aften, dejlig mad, og det var en fin aften.

Så var ugen forbi og vi skulle syd på. John og David skulle køre båden hjemad igen. Jeg skulle køre Johns Volvo hjem. Jeg fik en fin tur, og jeg må sige, at ugen i Scotland var virkelig dejlig.

Jeg fortsatte med at sejle i dragen året ud. I december 1968 rejste jeg retur til Aabenraa. Desværre. Jeg var meget glad for at arbejde og bo i England.

John og David fortsatte med at sejle i drage endnu nogle år. Senere blev den solgt, og de fortsatte med at sejle i en mindre båd af typen Squib.

Dragen sejlede under følgende standard: Royal Yorkshire Yacht Club

5. Maxi 84.

Alice og Knud Egekjær har købt en Maxi 84, sejlbåd, og de har spurgt om jeg vil hjælpe dem med at sejle båden hjem fra Fredericia til Fåborg. Det ville jeg gerne.

Karen kørte mig til Fredericia, og derfra til Odense, hvor Alis og Knud bor. Jette og Jens Christian var med. Lige som vi smed fortøjningerne spurgte Alis mig: "Hvornår ankom-

mer i til Fåborg? Jeg svarede hende: "Alis at sejle med en båd er ikke det samme som at køre i en bus, så vi kan ikke sige nøjagtigt hvornår vi vil være i Fåborg, men jeg vil tro kl. 19.00.

*Under den nye Lillebæltsbro.
Knud og Jule 1978.*

Vi havde en fin tur. Da vi kom til Horne land var der ikke mere luft, så vi satte motoren i gang. Vi kom til - Fåborg nøjagtigt kl. 19.00. Vi overnattede hos Alis og Knud.

Dagen efter kørte vi til Fåborg, og vi sejlede derefter for motor til Dyreborg hvor vi fik kaffen.

Senere på året kørte vi en tur til Fynshav. Jeg har lovet Knud, at jeg ville lære ham at sejle med spiler. Karen var med, om Jette og Jens Christian kan jeg ikke huske.

Det var en fin dag med let luft, så det var en fin dag til "spiler undervisning" Det gik fint, og vi krydsede op og lænsede ned ud for Fynshav.

Pludselig siger Alis: "Så er det frokost" Det var fint, men jeg blev for-
bavset over, at hun havde kogt æg. Jeg havde glemt, at de om bord på en Maxi havde et komfur der hang i kardansk ophæng. Jeg har aldrig nogensinde kogt æg på et op kryds.

Senere var vi, Jette var ikke med, på en uges sommertur med Knud og datteren Malene. Ruten gik således: Fåborg - Svendborg - Nyborg - Dangeløkke - Svendborg hvor Alis trådte til - Fjællebroen - slut i Fåborg. Det var en fin tur. Jeg havde meget ondt i ryggen i hele ugen, og lå på dørken om natten, men det gik.

Karen og Jens Christian kørte i Alis bil fra Svendborg til Fjællebroen idet der den dag var meget luft. Hun kørte også i bilen igen fra Fjællebroen til Fåborg.

Karen og Alis har arbejdet sammen i Andelsbanken. Alis og Knud boede i Aabenraa i en periode. Vi kom en del sammen med dem. De flyttede senere til Odense, og dem har jeg fortsat i kontakt med, men det er nu kun via Julekort.

6. Aabenraa Sejl Club.

Jeg har tidligere nævnt, at jeg blev medlem i ASC i 1956.

Som medlem af en sports klub, har man en forpligtigelse til at hjælpe til dit og dat efterhånden som det er nødvendigt. Sådan er det også i ASC.

I de yngre dage har jeg været mere aktiv end jeg har været i de senere år. Da ASC flyttede til Nyhavn, havde vi en stor opgave i at etablere den nye bedding som jeg var involveret i.

Senere, jeg tror det var i 1963, overtog jeg Erik Winthers kasserer job idet han var blevet selvstændig.

Men det var kun en meget kort periode jeg har været kasserer. Da vi skul

le lave års regnskab, var der en lille difference på et par kroner. En aften havde jeg formanden, Alfred Lorenzen, og en tidligere kasserer, Buessen til at se om de kunne finde differencen.

Men det kunne de ikke. Så konklusionen blev, at formanden spyttede en lille krone i kassen.

ASC's Regnskab 1963

A. S. C. DRIFTSREGNSKAB 1963-64. 24			
Seniorafdelingen			
Indtægter:		Udgifter:	
Overf. kassebeholdning	1.523,34	Forsikring	54,00
Medlemskontingent	3.762,10	Klubhus	619,59
Renter af bankkonto	16,90	Filmaften	35,00
Benzinpenge	1.283,36	Tryksager, porto + emblemer ..	832,86
Startpenge	1.114,00	Bedding + vinterliggepladser ..	455,99
Gaver	67,52	Lån + afdrag	1.000,00
Sejl og motor	267,00	Kontingenter	472,90
Bedding + vinterliggepladser ..	1.310,00	Premier	979,50
Solgte emblemer, bøger m.m.	128,75	Fest	169,75
		Sejl og motor	256,60
		Incasso	391,00
		Materiel	868,27
		Benzinpenge	963,36
		Tilbagef. medlemskont.	55,00
		Kontingent overf. t. juniorafd. ..	780,00
		Gas, vand, el	522,46
		Kursus	107,40
		Kassebeh. at overføre	909,62
	9.472,97		9.472,97
=====			
Juniorafdelingen			
Overf. kassebeholdning	1.430,37	Kontingenter	50,80
Indg. kontingent	10,00	"PUK"	1.429,67
Overf. "	780,00	Tryksager	18,65
Renter af bankkonto	28,83	Porto	12,70
Gaver	500,00	Startpenge	60,00
		Fest	19,83
		Kassebeh. at overføre	1.157,22
	2.749,20		2.749,20
	=====		=====
FORMUDOPGØRELSE			
Seniorafdelingen			
Aktiver		Passiver:	
Klubhus (brandforsikring)	35.000,00	Lån: Aab. kommune	10.000,00
Inventar	3.000,00	Formue	44.158,79
Materiel	2.000,00		
Bedding	13.000,00		
14 emblempuder & 8,50	119,00		
12 emblemmærker & 6,50	78,00		
16 brystemblemer & 2,50	40,00		
Portobeholdning	12,50		
Kassebeholdning	909,62		
	54.158,79		54.158,79
	=====		=====
Juniorafdelingen			
"PUK"	3.500,00	Formue	4.707,55
Hus	50,00		
Kassebeholdning	1.157,22		
	4.707,55		4.707,55
	=====		=====

Benzinpenge	1.283,36	Tryksager, porto +	832,86
Startpenge	1.114,00	Bedding + vinterliggepladser ..	455,99
Gaver	67,52	Lån + afdrag	1.000,00
Sejl og motor	267,00	Kontingenter	472,90
Bedding + vinterliggepladser ..	1.310,00	Premier	979,50
Solgte emblemer, bøger m.m.	128,75	Fest	169,75
		Sejl og motor	256,60
		Incasso	391,00
		Materiel	868,27
		Benzinpenge	963,36
		Tilbagef. medlemskont.	55,00
		Kontingent overf. t. juniorafd. ..	780,00
		Gas, vand, el	522,46
		Kursus	107,40
		Kassebeh. at overføre	909,62
	9.472,97		9.472,97
	=====		=====
Juniorafdelingen			
Overf. kassebeholdning	1.430,37	Kontingenter	50,80
Indg. kontingent	10,00	"PUK"	1.429,67
Overf. "	780,00	Tryksager	18,65
Renter af bankkonto	28,83	Porto	12,70
G	500,00	Startpenge	60,00
		Fest	19,83
		Kassebeh. at overføre	1.157,22
	2.749,20		2.749,20
	=====		=====
FORMUDOPGØRELSE			
Seniorafdelingen			
Aktiver		Passiver:	
Klubhus (brandforsikring)	35.000,00	Lån: Aab. kommune	10.000,00
Inventar	3.000,00	Formue	44.158,79
Materiel	2.000,00		
Bedding	13.000,00		
14 emblempuder & 8,50	119,00		
12 emblemmærker & 6,50	78,00		
16 brystemblemer & 2,50	40,00		
Portobeholdning	12,50		
Kassebeholdning	909,62		
	54.158,79		54.158,79
	=====		=====
Juniorafdelingen			
"PUK"	3.500,00	Formue	4.707,55
Hus	50,00		
Kassebeholdning	1.157,22		
	4.707,55		4.707,55
	=====		=====

Aabenraa, den 20.4.1964.
Kaj. J. Nielsen.

Ovenstående regnskab er d.d. revideret.
Kassebeholdning og bankbeholdning stente
overens med de foreliggende bilag og be-
ger.
V. Büssen. M. Frank.

Til ASC's hovedkapsejlads i august 1978 var jeg med om bord på "Moby Dick" sammen Andras Knudsen Hansen, også kaldet "Dres" Dengang havde vi en lille start patron som gav signal til bådene. Ved signalgivningen den dag ramte start patronen et af signalflagene og den faldt ned i båden og eksploderede lige ud foran min krop. Det gav nogle sår og små blødninger, ikke alvorlig.

Georg Nicolaisen var meget hurtig til at hjælpe. Han hældte en hel øl ud over mine sår, og som han sagde "Jeg har spildt en hel øl på dig" Han havde altid gode kommentarer.

Dres var kommet til at stoppe stoppeuret og prægede en af de forbi passerende både for at bede om den aktuelle tid og råbte således. "Kan i ikke give mig den aktuelle tid. Vi har haft et uheld. Julie er blevet ramt af en patron og jeg kom til at stoppe uret" Svaret lød: Det er nu andejagten er gået i gang" og så fik han tiden. Sejlerne er altid slagfærdige.

For optimister har jeg været dommer samt instruktør sommer og vinter.

Jeg tror jeg stopper nu. Hjernen er tømt. Men en ting kan jeg sige:

"At sejle er at leve"

Jeg ville gerne gøre det hele om igen.

Aabenraa, den 26. januar 2023.

Kaj Julius Nielsen